

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 24 czerwca 2024 r.
(OR. en)

11494/24

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2023/0163(COD)

TRANS 322
MAR 102
CODEC 1595

WYNIK PRAC

Od: Sekretariat Generalny Rady
Do: Delegacje

Nr poprz. dok.: 10828/24
Nr dok. Kom.: 10133/23 + ADD 1

Dotyczy: Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU
EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie Europejskiej Agencji
Bezpieczeństwa Morskiego i uchylającego rozporządzenie (WE)
nr 1406/2002

Delegacje otrzymują w załączeniu *podejście ogólne* w sprawie wyżej wymienionego wniosku, przyjęte przez Radę na 4033. posiedzeniu 18 czerwca 2024 r.

2023/0163(COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego i uchylające rozporządzenie
(WE) nr 1406/2002**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 100 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

¹ Dz.U. C 873 z 8.12.2023.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia przyjęła szereg środków legislacyjnych w celu poprawy bezpieczeństwa morskiego i ochrony na morzu, promowania zrównoważonego rozwoju, w tym poprzez zapobieganie zanieczyszczeniom, oraz obniżenia emisyjności żeglugi, a także ułatwienia wymiany informacji i cyfryzacji sektora morskiego. Aby takie prawodawstwo było skuteczne, powinno ono być odpowiednio i jednolicie stosowane w całej Unii. Zapewniłoby to równe warunki działania, zredukowałoby zakłócenia konkurencji wynikające z przewagi ekonomicznej statków niestosujących się do tych przepisów i byłoby korzystne dla poważnych podmiotów w sektorze morskim.
- (2) Dążenie do osiągnięcia tych celów wymaga prowadzenia istotnych prac o charakterze technicznym przez specjalistyczny organ. Dlatego konieczne okazało się utworzenie – w ramach drugiego „pakietu Erika” z 2002 r., w istniejących ramach instytucjonalnych oraz z poszanowaniem obowiązków i praw państw członkowskich jako państw bandery, państw portu i państw nadbrzeżnych – europejskiej agencji do celów zapewnienia wysokiego, jednolitego i skutecznego poziomu bezpieczeństwa morskiego i zapobiegania zanieczyszczeniu ze statków.
- (3) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1406/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady² ustanowiono Europejską Agencję Bezpieczeństwa Morskiego („Agencja”), która ma wspomagać Komisję i państwa członkowskie w skutecznym wdrażaniu na szczeblu Unii prawodawstwa w dziedzinie bezpieczeństwa morskiego i zapobiegania zanieczyszczeniu i w tym celu ma przeprowadzać odpowiednie wizyty w państwach członkowskich, aby monitorować odnośne prawodawstwo oraz zapewniać dobrowolne szkolenia i budowanie zdolności.
- (4) Po utworzeniu Agencji w 2002 r. przepisy Unii w dziedzinie bezpieczeństwa morskiego, zrównoważonego rozwoju i zapobiegania zanieczyszczeniu oraz ochrony na morzu zostały znacznie rozszerzone, co pociągnęło za sobą pięciokrotne wprowadzenie zmian do mandatu Agencji.

² Rozporządzenie (WE) nr 1406/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiające Europejską Agencję Bezpieczeństwa Morskiego (Dz.U. L 208 z 5.8.2002, s. 1).

- (5) Od 2013 r. Agencja w dalszym ciągu znacznie rozszerzała zakres swoich zadań poprzez podejmowanie odpowiednich zadań dodatkowych określonych w art. 2a rozporządzenia (WE) nr 1406/2002 albo w związku z wnioskami o udzielenie pomocy technicznej Komisji i państwom członkowskich, zwłaszcza w obszarze obniżenia emisyjności i cyfryzacji sektora morskigo. Ponadto bezpośredni wpływ na zadania Agencji mają zmiany w dyrektywach Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/35/WE³, 2009/16/WE⁴, 2009/18/WE⁵ i 2009/21/WE⁶. W dyrektywach tych przewidziano w szczególności wykonywanie przez Agencję zadań związanych z zanieczyszczeniem pochodzącym ze statków, z systemem kontroli przeprowadzanej przez państwo portu funkcjonującym na szczeblu Unii, z działaniami państw członkowskich w zakresie dochodzeń w sprawach wypadków morskich na wodach Unii oraz z obowiązkami państw członkowskich jako państw bandery.
- (6) Ponadto należy dostosować zarządzanie Agencją do porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie zarządzania agencjami zdecentralizowanymi⁷ oraz ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów zdecentralizowanych Unii⁸.
- (7) Ze względu na znaczącą liczbę zmian, które zaszły w związku z opisanym powyżej rozwojem sytuacji, rozporządzenie (WE) nr 1406/2002 należy uchylić i zastąpić nowym aktem prawnym.

³ Dyrektywa 2005/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie zanieczyszczeń pochodzących ze statków oraz wprowadzenia sankcji, w tym sankcji karnych, za przestępstwa związane z zanieczyszczeniami (Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 11).

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/16/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu (Dz.U. L 131 z 28.5.2009, s. 57).

⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/18/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. ustanawiająca podstawowe zasady regulujące dochodzenia w sprawach wypadków w sektorze transportu morskigo i zmieniająca dyrektywę Rady 1999/35/WE oraz dyrektywę 2002/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 131 z 28.5.2009, s. 114).

⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/21/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie zgodności z wymaganiami dotyczącymi państwa bandery (Dz.U. L 131 z 28.5.2009, s. 132).

⁷ https://european-union.europa.eu/system/files/2022-06/joint_statement_on_decentralised_agencies_en.pdf

⁸ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/715 z dnia 18 grudnia 2018 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów utworzonych na podstawie TFUE oraz Traktatu Euratom, o których mowa w art. 70 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 (Dz.U. L 122 z 10.5.2019, s. 1).

- (8) Agencję powołano początkowo jako organ, który miał przyczyniać się do zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa morskiego w całej Unii, a także pomagać w zapobieganiu zanieczyszczeniu pochodzącego ze statków, a później także z instalacji naftowych i gazowych. Mimo że cele te zostały dodatkowo poszerzone o promowanie ochrony na morzu, skoncentrowanie w ostatnich latach działań Agencji na wspieraniu zmian regulacyjnych w obszarze obniżenia emisyjności i cyfryzacji żegluga sprawia, że dziedziny te powinny zostać dodane do ogólnych celów Agencji, dzięki czemu będzie ona mogła przyczyniać się do osiągnięcia celów dwójakiej transformacji – ekologicznej i cyfrowej sektora. Także kluczowa rola Agencji w zapewnianiu obrazu morskiej orientacji sytuacyjnej za pośrednictwem zdjęć satelitarnych i w drodze eksploatacji zdalnie kierowanych bezzałogowych systemów powietrznych uzasadnia dodanie odpowiedniego ogólnego celu Agencji.
- (9) Cele te powinny określać, w których obszarach Agencja ma być zaangażowana we wspieranie Komisji i państw członkowskich poprzez udzielanie pomocy technicznej i operacyjnej w celu wdrażania polityk Unii w obszarze morskim.
- (10) Aby we właściwy sposób osiągnąć te cele, Agencja powinna realizować konkretne zadania w obszarze bezpieczeństwa morskiego, ochrony środowiska, obniżenia emisyjności sektora morskiego, ochrony na morzu i cyberbezpieczeństwa, nadzoru morskiego i sytuacji kryzysowych na morzu oraz promowania cyfryzacji i ułatwiania wymiany danych w obszarze morskim. Aby skupić się na konkretnych wyzwaniach i zagwarantować oszczędność kosztową zadań, które wykonuje Agencja, zarząd ma prawo nadawać i odbierać priorytet pewnym zadaniom i działaniom w ramach planowania rocznego i wieloletniego.
- (11) Oprócz konkretnych zadań Agencja powinna na wniosek Komisji lub państw członkowskich zapewniać horyzontalne wsparcie techniczne w realizacji wszelkich zadań wchodzących w zakres jej kompetencji i celów, wynikających z przyszłych potrzeb i rozwoju sytuacji na szczeblu Unii. W przypadku takich dodatkowych zadań należy wziąć pod uwagę dostępne zasoby ludzkie i finansowe, co zarząd Agencji powinien uwzględnić przed podjęciem decyzji o włączeniu takich zadań do jednolitego dokumentu programowego Agencji w ramach rocznego lub wieloletniego programu prac. Jest to niezbędne do zapewnienia, aby niektóre zadania stanowiące główny obszar działalności Agencji mogły być w razie potrzeby traktowane priorytetowo.

- (12) Agencja zajmuje wiodącą pozycję w zakresie technicznej wiedzy eksperckiej w dziedzinach wchodzących w zakres jej kompetencji, a zatem powinna zapewniać państwom członkowskim dobrowolne szkolenia i działania w zakresie budowania zdolności oraz możliwość wykorzystania do ich realizacji narzędzi o najwyższym stopniu zaawansowania technologicznego.
- (13) Ta techniczna wiedza ekspercka Agencji powinna być dalej rozwijana w drodze badań w dziedzinie zagadnień związanych z morzem i udziału w odpowiednich działaniach Unii w tym obszarze. Agencja powinna, w ścisłej współpracy z zarządem, proaktywnie przyczynić się do osiągnięcia celów związanych z poprawą bezpieczeństwa morskiego, ochroną na morzu, obniżeniem emisyjności żeglugi i zapobieganiem zanieczyszczeniu pochodzącemu ze statków.
- (14) Jeśli chodzi o bezpieczeństwo morskie, Agencja powinna wypracować proaktywne podejście do określania zagrożeń i wyzwań związanych z bezpieczeństwem i na jego podstawie powinna przedstawiać Komisji co trzy lata sprawozdanie z postępów w zakresie bezpieczeństwa morskiego. Ponadto Agencja powinna nadal wspomagać Komisję i państwa członkowskie we wdrażaniu odpowiednich przepisów Unii, zwłaszcza dotyczących obowiązków państwa bandery i państwa portu, badania wypadków na morzu, przepisów dotyczących bezpieczeństwa statków pasażerskich, uznanych organizacji i wyposażenia morskiego. Mając na uwadze zmieniający się charakter bezpieczeństwa morskiego, Agencja może, za uprzednią zgodą zarządu, wspierać Komisję i państwa członkowskie w identyfikowaniu nowych obszarów wiedzy eksperckiej dotyczącej bezpieczeństwa morskiego, bez uszczerbku dla kompetencji państw członkowskich w tych obszarach. Ważne jest również gromadzenie kolejnych statystyk na temat szkolenia i certyfikacji marynarzy oraz, na wniosek zarządu, na temat wdrażania odpowiednich konwencji międzynarodowych dotyczących warunków pracy i życia marynarzy na pokładzie. Szczególną uwagę należy zwrócić na prace już przeprowadzone przez organizacje międzynarodowe, aby unikać powielania działań.

(15) Od czasu ostatniej istotnej zmiany rozporządzenia w 2013 r. w sektorze morskim nastąpiły znaczące zmiany legislacyjne związane ze zrównoważonym rozwojem dotyczące np. przepisów o zapobieganiu zanieczyszczeniu i reagowaniu na nie, ochrony środowiska i obniżenia emisyjności. Oprócz zadań, które do tej pory wchodziły w zakres mandatu Agencji, takich jak zapobieganie zanieczyszczeniu pochodzącemu ze statków oraz z instalacji naftowych i gazowych, głównie dzięki funkcjonowaniu systemu CleanSeaNet, Agencja powinna nadal wspomagać Komisję we wdrażaniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/883⁹ i zadanie to należy uwzględnić w zaktualizowanym mandacie Agencji. Ponadto zachodzi zwiększona potrzeba, aby Agencja nadal służyła wsparciem we wdrażaniu dotyczących żeglugi elementów dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE¹⁰ i (UE) 2016/802¹¹. Agencja powinna co trzy lata przedstawiać sprawozdanie z postępów. Mając na uwadze zmieniający się charakter sektora, Agencja może, za uprzednią zgodą zarządu, wspierać Komisję i państwa członkowskie w identyfikowaniu nowych obszarów wiedzy eksperckiej dotyczącej ochrony środowiska, bez uszczerbku dla kompetencji państw członkowskich w tych obszarach.

⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/883 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów ze statków, zmieniająca dyrektywę 2010/65/UE i uchylająca dyrektywę 2000/59/WE (Dz.U. L 151 z 7.6.2019, s. 116).

¹⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19).

¹¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/802 z dnia 11 maja 2016 r. odnosząca się do redukcji zawartości siarki w niektórych paliwach ciekłych (Dz.U. L 132 z 21.5.2016, s. 58).

- (16) W dziedzinie obniżenia emisyjności sektora żeglugi Międzynarodowa Organizacja Morska (IMO) podejmuje działania na rzecz ograniczenia globalnych emisji z transportu morskiego i należy wspierać te działania, między innymi szybkie wdrożenie przyjętej w 2018 r. wstępnej strategii IMO w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych ze statków. Obecnie trwają debaty nad sposobami praktycznej realizacji tych ambicji, w tym nad zmianą tej wstępnej strategii. Na szczeblu Unii opracowano zestaw polityk i wniosków ustawodawczych mających na celu wspieranie obniżenia emisyjności i dalsze promowanie zrównoważonego rozwoju w sektorze morskim, co znalazło odzwierciedlenie w szczególności w Europejskim Zielonym Ładzie, kompleksowej strategii na rzecz zrównoważonej i inteligentnej mobilności, pakiecie „Gotowi na 55” oraz dążeniu do osiągnięcia zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń. W związku z tym w mandacie Agencji należy uwzględnić konieczność ograniczenia emisji gazów cieplarnianych z sektora morskiego.
- (17) W tym kontekście Agencja powinna nadal wspomagać Komisję i państwa członkowskie we wdrażaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757¹², ale również we wdrażaniu nowych środków regulacyjnych mających na celu obniżenie emisyjności sektora żeglugi, wynikających z pakietu legislacyjnego „Gotowi na 55”, np. z rozporządzenia (UE) 2023/1805 w sprawie stosowania paliw odnawialnych i niskoemisyjnych w transporcie morskim¹³ oraz związanych z żeglugą elementów dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie¹⁴. Agencja powinna nadal zajmować wiodącą pozycję w zakresie wiedzy eksperckiej na szczeblu Unii, aby wspierać proces przechodzenia sektora na paliwa odnawialne i niskoemisyjne, prowadząc badania istotnie dla wdrażania i rozwoju prawodawstwa Unii dotyczącego przyjmowania i wdrażania zrównoważonych alternatywnych źródeł energii dla statków, w tym zasilania statków energią elektryczną z lądu oraz w odniesieniu do wdrażania rozwiązań w zakresie efektywności energetycznej i napędu wiatrowego. Aby monitorować postępy w zakresie obniżenia emisyjności sektora żeglugi, Agencja powinna co trzy lata składać

¹² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji dwutlenku węgla z transportu morskiego oraz zmiany dyrektywy 2009/16/WE (Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 55).

¹³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1805 z dnia 13 września 2023 r. w sprawie stosowania paliw odnawialnych i niskoemisyjnych w transporcie morskim oraz zmiany dyrektywy 2009/16/WE (Dz.U. L 234, 22.9.2023, s. 48).

¹⁴ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

Komisji sprawozdanie z działań na rzecz redukcji emisji gazów cieplarnianych wraz z ewentualnymi zaleceniami.

- (18) W obszarze ochrony na morzu Agencja powinna nadal zapewniać pomoc techniczną w inspekcjach przeprowadzanych przez Komisję w ramach rozporządzenia (WE) nr 725/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wzmocnienia ochrony statków i obiektów portowych¹⁵. Ze względu na fakt, że w ostatnich latach znacznie wzrosła liczba cyberincydentów w sektorze morskim, Agencja powinna wspierać działania Unii zmierzające do zwiększenia odporności na cyberincydenty w sektorze morskim poprzez ułatwianie wymiany między państwami członkowskimi najlepszych praktyk i informacji na temat cyberincydentów.
- (19) Agencja powinna nadal prowadzić system monitorowania i informacji o ruchu statków utworzony na mocy dyrektywy 2002/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁶ wraz z innymi systemami służącymi do uzyskania obrazu morskiej orientacji sytuacyjnej. W związku z tym Agencja powinna nadal odgrywać istotną rolę w zarządzaniu komponentem programu Copernicus dotyczącym ochrony na morzu, a także nadal korzystać z dostępnych najnowszych technologii, takich jak zdalnie kierowane bezzałogowe systemy powietrzne, które zapewniają państwom członkowskim i innym organom Unii użyteczne narzędzie nadzoru i monitorowania. Oprócz tych usług Agencja udowodniła swoją strategiczną rolę w zapewnianiu morskiej orientacji sytuacyjnej, udzielając wsparcia w różnych sytuacjach kryzysowych, takich jak pandemia COVID-19 i wojna napastnicza Rosji przeciwko Ukrainie. W związku z tym Agencja powinna prowadzić centrum, które będzie działać 24 godziny na dobę i siedem dni w tygodniu oraz będzie udzielać wsparcia Komisji i państwom członkowskim w takich sytuacjach nadzwyczajnych.

¹⁵ Rozporządzenie (WE) nr 725/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie podniesienia ochrony statków i obiektów portowych (Dz.U. L 129 z 29.4.2004, s. 6).

¹⁶ Dyrektywa 2002/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiająca wspólnotowy system monitorowania i informacji o ruchu statków i uchylająca dyrektywę Rady 93/75/EWG (Dz.U. L 208 z 5.8.2002, s. 10).

- (19a) Agencja powinna wspomagać Komisję i państwa członkowskie w wymianie informacji, rozwijając i utrzymując w tym celu dobrowolny wspólny mechanizm wymiany informacji (CISE) przy poszanowaniu dobrowolnego charakteru udziału państw członkowskich.
- (20) Cyfryzacja danych jest elementem postępu technologicznego w zakresie gromadzenia i przekazywania danych i ma na celu przyczynienie się do obniżenia kosztów i efektywnego wykorzystania zasobów ludzkich. Wdrożenie i eksploatacja autonomicznych nawodnych statków morskich oraz zmiany cyfrowe i technologiczne zapewniają szeroki zakres nowych możliwości w zakresie gromadzenia danych i zarządzania zintegrowanymi systemami. Stwarza to możliwości w zakresie potencjalnej cyfryzacji, automatyzacji i standaryzacji szeregu procesów, dzięki którym łatwiej byłoby zapewniać bezpieczeństwo, ochronę, zrównoważony rozwój i efektywność operacji morskich, w tym mechanizmów nadzoru, na szczeblu Unii, przy jednoczesnym zmniejszeniu obciążeń administracyjnych spoczywających na państwach członkowskich. W związku z tym Agencja powinna m.in. upowszechniać i promować korzystanie z certyfikatów elektronicznych, gromadzenie, zapisywanie i ocenę danych technicznych, systematyczne wykorzystywanie istniejących baz danych, łącznie z wzajemną wymianą zawartych w nich informacji, dzięki stosowaniu innowacyjnych narzędzi informatycznych i sztucznej inteligencji w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych spoczywających na państwach członkowskich. W pracach tych Agencja powinna uwzględniać konieczność zadbania o to, aby wszystkie narzędzia i systemy były przyjazne dla użytkownika i interoperacyjne z już istniejącymi rozwiązaniami technicznymi i tym samym aby nie generowały zbędnych kosztów dla państw członkowskich czy sektora.
- (21) W celu właściwego wykonywania zadań powierzonych Agencji jej urzędnicy powinni przeprowadzać wizyty w państwach członkowskich, aby monitorować ogólne funkcjonowanie unijnego systemu bezpieczeństwa morskiego i zapobiegania zanieczyszczeniu. Agencja powinna również przeprowadzać inspekcje w celu wspierania Komisji w ocenie skutecznego wdrażania prawa Unii.

- (22) Aby wnieść wkład w odpowiednie prace organów technicznych w kontekście IMO, Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) i memorandum paryskiego w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu, podpisanego w Paryżu w dniu 26 stycznia 1982 r. („memorandum paryskie”), Komisja i państwa członkowskie mogą zwrócić się pomoc techniczną w sprawach wchodzących w zakres kompetencji Unii. Komisja również może potrzebować pomocy technicznej Agencji we wspieraniu państw trzecich w obszarze morskim, w szczególności w zakresie środków budowania zdolności oraz zapobiegania zanieczyszczeniu i reagowania na nie. W przypadku wspierania państw trzecich należy wziąć pod uwagę dostępne zasoby ludzkie i finansowe; ponadto wspieranie to powinno pozostać bez uszczerbku dla priorytetów Agencji.
- (23) Organy krajowe pełniące funkcje straży przybrzeżnej są odpowiedzialne za szerokie spektrum zadań, które mogą obejmować bezpieczeństwo morskie, ochronę na morzu, działania poszukiwawcze i ratownicze na morzu, kontrolę granic morskich, kontrolę rybołówstwa morskiego, kontrolę celną na morzu, ogólne ściganie przestępstw na morzu i ochronę środowiska morskiego. Zgodnie z, w szczególności, zmienioną strategią UE w zakresie bezpieczeństwa morskiego i towarzyszącym jej planem działania; Agencja, Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej, ustanowiona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896¹⁷ oraz Europejska Agencja Kontroli Rybołówstwa, ustanowiona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/473¹⁸ powinny zacieśnić, w ramach ich mandatów, wzajemną współpracę, a także współpracę – np. za pośrednictwem europejskiego forum funkcji straży przybrzeżnych – z organami krajowymi pełniącymi funkcje straży przybrzeżnej w celu poprawienia morskiej orientacji sytuacyjnej oraz wspierania spójnych i racjonalnych pod względem kosztów działań.

¹⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylenia rozporządzeń (UE) nr 1052/2013 i (UE) 2016/1624 (Dz.U. L 295 z 14.11.2019, s. 1).

¹⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/473 z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa (Dz.U. L 83 z 25.3.2019, s. 18).

- (24) Wdrożenie niniejszego rozporządzenia nie powinno wpływać na podział kompetencji między Unią i państwami członkowskimi ani na obowiązki państw członkowskich wynikające z konwencji międzynarodowych, takich jak Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawie morza, Międzynarodowa konwencja o bezpieczeństwie życia na morzu, Międzynarodowa konwencja o poszukiwaniu i ratownictwie morskim, Międzynarodowa konwencja o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki, Międzynarodowa konwencja o wymaganiach w zakresie wyszkolenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht, oraz z innych stosownych instrumentów międzynarodowych dotyczących morza.
- (25) Aby usprawnić proces decyzyjny w Agencji, należy wprowadzić sprawną i skuteczną strukturę zarządzania. W tym celu państwa członkowskie i Komisja powinny być reprezentowane w zarządzie dysponującym niezbędnymi uprawnieniami, w tym uprawnieniem do ustanawiania budżetu i zatwierdzania dokumentu programowego. Zarząd powinien wyznaczać ogólny kierunek działań Agencji i ściśle uczestniczyć w monitorowaniu działań Agencji, aby wzmocnić nadzór nad kwestiami administracyjnymi i budżetowymi. Zarząd powinien mieć możliwość tworzenia komitetów pomocniczych i grup roboczych, których zadaniem będzie właściwe przygotowywanie posiedzeń zarządu i wspomaganie jego procesu decyzyjnego, a także podejmowanie działań następczych względem decyzji zarządu oraz wdrażanie tych decyzji. Na czele Agencji powinien stać dyrektor wykonawczy.
- (26) Aby zagwarantować przejrzystość decyzji zarządu, w częściach jego posiedzeń mogą uczestniczyć przedstawiciele odnośnych sektorów, ale bez prawa głosu. Przedstawiciele poszczególnych zainteresowanych stron powinni być powoływani przez Komisję na podstawie ich reprezentatywności na szczeblu Unii.

- (27) W celu właściwego wykonywania swoich zadań Agencja powinna mieć osobowość prawną i autonomiczny budżet, finansowany głównie z wkładu Unii i z honorariów i opłat wnoszonych przez państwa trzecie lub inne podmioty. Wszelkie wkłady finansowe otrzymywane przez Agencję od państw członkowskich, państw trzecich lub innych podmiotów nie powinny naruszać niezależności i bezstronności Agencji. Aby zapewnić niezależność Agencji w bieżącym zarządzaniu i w wydawanych przez nią opiniach, zaleceniach i decyzjach, struktura Agencji powinna być przejrzysta, a pełna odpowiedzialność powinna spoczywać na dyrektorze wykonawczym. Członkowie personelu Agencji powinni być niezależni i powinni być zatrudnieni na umowy krótko- i długoterminowe, tak aby utrzymać strukturę merytoryczną organizacji i ciągłość jej działalności, a także utrzymać stałą niezbędną wymianę wiedzy eksperckiej z sektorem morskim. Wydatki Agencji powinny obejmować wydatki związane z personelem, administracją, infrastrukturą i działalnością.
- (28) W odniesieniu do zapobiegania konfliktom interesów i zarządzania nimi Agencja powinna postępować bezstronnie i uczciwie oraz ustanowić wysokie standardy zawodowe. Nigdy nie powinien pojawić się żaden uzasadniony powód do podejrzeń, że wpływ na decyzje mogły mieć interesy sprzeczne z rolą Agencji jako organu służącego całej Unii, prywatne interesy lub powiązania dowolnego członka zarządu, które to interesy prowadziłyby lub mogły prowadzić do powstania konfliktu z właściwym wykonywaniem oficjalnych obowiązków przez daną osobę. Dlatego zarząd powinien przyjąć kompleksowe zasady dotyczące konfliktów interesów i zasady te należy opublikować na stronie internetowej Agencji.
- (29) Szersza perspektywa strategiczna dotycząca działalności Agencji pomogłaby skuteczniej planować jej zasoby i zarządzanie nimi oraz przyczyniłaby się do podniesienia jakości jej wyników. Zostało to potwierdzone i podkreślone rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2019/715. Dlatego też zarząd powinien przyjąć i okresowo aktualizować jednolity dokument programowy zawierający roczny i wieloletnie programy prac, skonsultowawszy go wcześniej należycie z odpowiednimi zainteresowanymi stronami.

- (30) Jeżeli Agencja zostanie poproszona o wykonanie nowego zadania, które nie jest obecnie przewidziane w jej programie prac, lub o wykonanie pewnych zadań, w przypadku których zgodnie z jej mandatem konieczne jest rozważenie i przeanalizowanie wpływu na zasoby ludzkie i budżetowe Agencji, zarząd powinien uwzględnić takie zadania w dokumencie programowym dopiero po przeprowadzeniu takiej analizy. W analizie tej należy określić niezbędne zasoby, za pomocą których Agencja mogłaby wykonywać te nowe zadania, oraz należy stwierdzić, czy będzie to miało negatywny wpływ na istniejące zadania Agencji lub czy należy te zadania przeorientować.
- (31) Agencja powinna dysponować odpowiednimi zasobami, aby móc realizować swoje zadania, oraz niezależnym budżetem. Należy ją finansować głównie z wkładu z budżetu ogólnego Unii. Procedura budżetowa Unii powinna mieć zastosowanie do wkładu Unii i wszelkich innych dotacji, którymi obciążany jest budżet ogólny Unii. Badanie sprawozdania finansowego powinien przeprowadzać Trybunał Obrachunkowy Unii.
- (32) Opłaty poprawiają finansowanie agencji i można je rozważyć w odniesieniu do konkretnych usług wchodzących w zakres kompetencji Agencji i świadczonych przez nią na rzecz państw trzecich lub sektora. Wszelkie opłaty pobierane przez Agencję powinny pokrywać koszty świadczenia przez nią odpowiednich usług.
- (33) [...]
- (34) Na przestrzeni minionych lat utworzono szereg nowych agencji zdecentralizowanych, poprawiła się przejrzystość i poziom kontroli nad sposobem dysponowania środkami finansowymi Unii przyznawanymi tym agencjom, w szczególności w zakresie budżetowania opłat, kontroli finansowej, uprawnień do udzielania absolutorium, składek emerytalnych i wewnętrznej procedury budżetowej (kodeks postępowania). Rozporządzenie (UE, Euratom) nr 883/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁹ powinno być stosowane bez ograniczeń w stosunku do Agencji, która powinna przystąpić do międzyinstytucjonalnego porozumienia z dnia 25 maja 1999 r. zawartego między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej

¹⁹ Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

i Komisją Wspólnot Europejskich, dotyczącego wewnętrznych dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF)²⁰.

- (35) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, czyli ustanowienie wyspecjalizowanego organu, który może wspomagać Komisję i państwa członkowskie w stosowaniu i monitorowaniu przepisów Unii w dziedzinie bezpieczeństwa morskiego, a także w ocenie skuteczności tego organu, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na konieczność podjęcia współpracy możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (36) Aby zapewnić właściwe funkcjonowanie Agencji, konieczne jest wdrożenie określonych zasad dotyczących zarządzania Agencją, aby wypełnić wymagania wspólnego oświadczenia i wspólnego podejścia uzgodnionych w ramach międzyinstytucjonalnej grupy roboczej ds. agencji zdecentralizowanych UE w lipcu 2012 r., których celem jest usprawnienie działań agencji i zwiększenie ich skuteczności.
- (37) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (38) Europejska Agencja Bezpieczeństwa Morskiego ustanowiona rozporządzeniem (WE) nr 1406/2002 pozostaje tą samą osobą prawną i będzie kontynuować wszystkie prowadzone przez siebie działania i procedury,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

²⁰ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 15.

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA I CELE

Artykuł 1

Ustanowienie, przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia Europejską Agencję Bezpieczeństwa Morskiego („Agencja”) i przewiduje kompleksowe przepisy dotyczące zadań i funkcjonowania Agencji oraz zarządzania nią.
2. Agencja wspomaga państwa członkowskie i Komisję w skutecznym stosowaniu i wdrażaniu prawa Unii dotyczącego transportu morskiego w całej Unii. W tym celu Agencja współpracuje z państwami członkowskimi i z Komisją oraz zapewnia im pomoc techniczną, operacyjną i naukową w zakresie celów i zadań Agencji określonych w art. 2 oraz w rozdziałach II i III.
3. Zapewniając pomoc, o której mowa w ust. 2, Agencja udziela w szczególności wsparcia państwom członkowskim i Komisji w prawidłowym stosowaniu odpowiednich aktów prawnych Unii, przyczyniając się jednocześnie do ogólnej efektywności ruchu morskiego i transportu morskiego, jak określono w niniejszym rozporządzeniu, tak aby ułatwić osiągnięcie celów Unii w dziedzinie transportu morskiego.
4. Wszelka pomoc zapewniona przez Agencję pozostaje bez uszczerbku dla praw i obowiązków państw członkowskich jako państw bandery, państw portu lub państw nadbrzeżnych.

Artykuł 2

Cele Agencji

1. Główne cele Agencji to dążenie do zapewnienia wysokiego, jednolitego i skutecznego poziomu bezpieczeństwa morskiego, ochrony na morzu, redukcji emisji gazów cieplarnianych ze statków oraz zrównoważonego rozwoju sektora morskiego, a także zapobiegania zanieczyszczeniu pochodzącemu ze statków i reagowania na nie oraz reagowania na zanieczyszczenie morza spowodowane przez instalacje naftowe i gazowe.

2. Ponadto Agencja wspiera promowanie cyfryzacji sektora morskiego poprzez ułatwianie elektronicznej transmisji danych wspierającej uproszczenie, a także wspiera zapewnianie Komisji i państwom członkowskim zintegrowanych systemów i usług w zakresie nadzoru morskiego i morskiej orientacji sytuacyjnej oraz zapewnianie szkoleń o dobrowolnym charakterze dla państw członkowskich.

2a. W celu zapewnienia właściwego sposobu osiągnięcia tych celów Agencja wykonuje zadania określone w rozdziale II i III, niezależnie od prawa zarządu do nadawania priorytetu pewnym zadaniom i działaniom w ramach planowania rocznego i wieloletniego zgodnie z art. 17.

ROZDZIAŁ II

ZADANIA AGENCJI

Artykuł 3

Horyzontalne wsparcie techniczne

1. Agencja wspomaga Komisję:
 - a) w kontrolowaniu skutecznego wdrażania odpowiednich wiążących aktów prawnych Unii objętych celami Agencji, w szczególności poprzez przeprowadzanie wizyt i inspekcji, o których mowa w art. 10. W tym względzie Agencja może przedstawiać Komisji sugestie dotyczące ewentualnych ulepszeń;
 - b) w pracach przygotowawczych na potrzeby uaktualniania i opracowywania odpowiednich aktów prawnych Unii objętych celami Agencji, w szczególności stosownie do zmian w prawie międzynarodowym;
 - c) w wykonywaniu wszelkich innych zadań powierzonych Komisji w aktach ustawodawczych Unii w odniesieniu do celów Agencji.
2. Agencja współpracuje z państwami członkowskimi w celu:

- a) organizowania, w stosownych przypadkach, odpowiednich działań w zakresie budowania zdolności oraz szkoleń w dziedzinach objętych celami Agencji i wchodzących w zakres odpowiedzialności państw członkowskich. Te działania w zakresie szkoleń są opracowywane w ścisłym porozumieniu z państwami członkowskimi i Komisją oraz zatwierdzane przez zarząd zgodnie z art. 17 niniejszego rozporządzenia, przy pełnym poszanowaniu art. 166 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE);
- b) opracowywania rozwiązań technicznych, w tym świadczenia odpowiednich usług operacyjnych, oraz zapewniania pomocy technicznej, tak by stworzyć potencjał krajowy niezbędny do wdrażania odpowiednich aktów prawnych Unii istotnych dla celów Agencji.
3. Agencja promuje i ułatwia współpracę między państwami członkowskimi oraz między nimi a Komisją w zakresie wdrażania przepisów Unii poprzez wspieranie wymiany i upowszechniania doświadczeń i dobrych praktyk.
4. Na wniosek Komisji lub z własnej inicjatywy, za uprzednią zgodą zarządu na podstawie art. 17, Agencja bierze udział w prowadzonych na szczeblu Unii działaniach badawczych w sektorze morskim, jeżeli jest to niezbędne do realizacji celów Agencji. W tym względzie bez uszczerbku dla innych działań badawczych na szczeblu Unii, Agencja wspomaga Komisję i państwa członkowskie w określaniu kluczowych tematów badawczych oraz w analizowaniu prowadzonych i zakończonych projektów badawczych istotnych dla celów Agencji. W stosownych przypadkach, z zastrzeżeniem mających zastosowanie przepisów dotyczących własności intelektualnej i względów dotyczących ochrony, Agencja może – po uzyskaniu zgody Komisji – upowszechniać wyniki swoich działań w zakresie badań naukowych i innowacji, wnosząc tym samym wkład w tworzenie synergii między działaniami w zakresie badań naukowych i innowacji prowadzonych przez inne organy Unii i państwa członkowskie.
5. W przypadku gdy jest to wymagane do wykonywania jej zadań, Agencja może prowadzić analizy z udziałem Komisji i, w stosownych przypadkach, za pośrednictwem konsultacyjnych grup sterujących, państw członkowskich oraz, w stosownych przypadkach, partnerów społecznych i przedstawicieli sektora posiadających wiedzę ekspercką w odpowiednich dziedzinach.

6. Na podstawie badań i analiz przeprowadzonych przez Agencję, ale także na podstawie doświadczenia zdobytego w wyniku własnych działań, w szczególności wizyt i inspekcji, oraz wymiany informacji i dobrych praktyk z państwami członkowskimi i Komisją, Agencja może proponować Komisji, po uprzedniej konsultacji z zarządem, odpowiednie niewiążące materiały, takie jak zalecenia, wytyczne lub podręczniki, w celu wspierania państw członkowskich, a w stosownych przypadkach sektora, we wdrażaniu przepisów Unii. Wszelkie wytyczne i wskazówki dotyczące wdrażania przepisów Unii wydaje wyłącznie Komisja.

Artykuł 4

Zadania związane z bezpieczeństwem morskim

1. Agencja monitoruje postępy w zakresie bezpieczeństwa transportu morskiego w Unii, przeprowadza analizy ryzyka na podstawie dostępnych danych i opracowuje modele oceny ryzyka w zakresie bezpieczeństwa w celu określenia wyzwań i zagrożeń dla bezpieczeństwa. Co trzy lata Agencja przedstawia Komisji sprawozdanie z postępów w zakresie zapewniania bezpieczeństwa morskiego wraz z ewentualnymi zaleceniami technicznymi, które mogą zostać uwzględnione na szczeblu Unii.

2. Agencja wspomaga Komisję i państwa członkowskie we wdrażaniu dyrektywy 2009/21/WE. W szczególności Agencja organizuje, w stosownych przypadkach i na wniosek państw członkowskich, odpowiednie działania szkoleniowe w państwach członkowskich dla inspektorów i rzeczoznawców państwa bandery, o których mowa w art. 4c tej dyrektywy. Ponadto Agencja opracowuje, utrzymuje i aktualizuje cyfrowy interoperacyjny portal zgodnie z art. 6 tej dyrektywy oraz bazę danych o statkach zgodnie z art. 6a tej dyrektywy i ustanawia elektroniczne narzędzie sprawozdawcze, o którym mowa w art. 9b tej dyrektywy.

Agencja opracowuje odpowiednie narzędzia i usługi, które na wniosek państw członkowskich wspomagają je w wypełnianiu obowiązków wynikających z dyrektywy 2009/21/WE.

[...]

3. Agencja wspomaga Komisję w opracowywaniu i utrzymywaniu elektronicznych platform i systemów przewidzianych w art. 24 i 24a dyrektywy 2009/16/WE. Na podstawie zgromadzonych danych Agencja wspomaga Komisję w analizowaniu odnośnych informacji i publikowaniu informacji dotyczących przedsiębiorstw o niskim i bardzo niskim poziomie działalności zgodnie z dyrektywą 2009/16/WE.

Agencja zapewnia odpowiednie narzędzia i usługi, które na wniosek państw członkowskich wspomagają je w wypełnianiu obowiązków wynikających z dyrektywy 2009/16/WE.

Agencja opracowuje także program szkoleń zawodowych o dobrowolnym charakterze dla państw członkowskich przeznaczony dla inspektorów kontroli przeprowadzanej przez państwo portu, w bliskiej współpracy z państwami członkowskimi i memorandum paryskim w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu, jak przewidziano w [art. 22 ust. 7] wyżej wspomnianej dyrektywy 2009/16/WE.

4. Agencja wspomaga Komisję w opracowywaniu i utrzymywaniu bazy danych przewidzianej w art. 17 dyrektywy 2009/18/WE. Na podstawie zgromadzonych danych Agencja opracowuje roczny przegląd wypadków i incydentów morskich. Agencja, na wniosek odnośnych państw członkowskich i przy założeniu braku konfliktu interesów, udziela wsparcia operacyjnego tym państwom członkowskim w zakresie dochodzeń w sprawie bezpieczeństwa. Agencja dokonuje również analizy sprawozdań z dochodzeń w sprawie bezpieczeństwa, aby określić wartość dodaną na szczeblu Unii w zakresie wszelkich nabywanych doświadczeń.

Agencja zapewnia regularne szkolenia zgodnie z potrzebami organów państw członkowskich prowadzących dochodzenia w sprawie bezpieczeństwa morskiego.

5. Agencja wspomaga Komisję i państwa członkowskie we wdrażaniu dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/45/WE²¹ i 2003/25/WE²² oraz dyrektywy Rady 98/41/WE²³. Agencja w szczególności opracowuje i utrzymuje bazę danych służącą do rejestrowania środków przewidzianych w art. 9 dyrektywy 2009/45/WE i art. 9 dyrektywy 98/41/WE oraz wspomaga Komisję w ocenie takich środków.

6. Agencja ułatwia współpracę i wymianę informacji między Komisją a państwami członkowskimi w celu oceny uznanych organizacji wykonujących zadania w zakresie certyfikacji i przeglądów zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 391/2009²⁴. Agencja w szczególności:

- a) przekazuje Komisji opinię na temat oceny uznanych organizacji zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 391/2009;
- b) przekazuje państwom członkowskim odpowiednie informacje w kontekście inspekcji przeprowadzonych w celu wsparcia oceny Komisji na podstawie art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 391/2009, aby wspierać monitorowanie uznanych organizacji i nadzór nad nimi zgodnie z art. 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/15/WE²⁵;

²¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/45/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie reguł i norm bezpieczeństwa statków pasażerskich (Dz.U. L 163 z 25.6.2009, s. 1).

²² Dyrektywa 2003/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 kwietnia 2003 r. w sprawie szczególnych wymogów stateczności dotyczących statków pasażerskich typu ro-ro (Dz.U. L 123 z 17.5.2003, s. 22).

²³ Dyrektywa Rady 98/41/WE z dnia 18 czerwca 1998 r. w sprawie rejestracji osób podróżujących na pokładzie statków pasażerskich płynących do portów Państw Członkowskich Wspólnoty lub z portów Państw Członkowskich Wspólnoty (Dz.U. L 188 z 2.7.1998, s. 35).

²⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 391/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach (Dz.U. L 131 z 28.5.2009, s. 11).

²⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/15/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach oraz odpowiednich działań administracji morskich (Dz.U. L 131 z 28.5.2009, s. 47).

c) udziela Komisji na jej wniosek pomocy technicznej w zakresie ewentualnych działań naprawczych lub nakładania grzywien na uznane organizacje zgodnie z art. 5 i 6 rozporządzenia (WE) nr 391/2009, po powiadomieniu państw członkowskich, które przyznały uprawnienia danej uznanej organizacji o zamiarze Komisji dotyczącego podjęcia tych działań lub nałożenia grzywien.

7. Agencja wspomaga Komisję we wdrażaniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/90/UE²⁶ poprzez dokonywanie oceny technicznej aspektów bezpieczeństwa i aspektów środowiskowych, przedstawianie zaleceń wraz z wykazami odpowiednich wymogów w zakresie projektu, budowy i działania oraz norm badań, opracowanie i prowadzenie bazy danych przewidzianej w art. 35 ust. 4 tej dyrektywy oraz ułatwianie współpracy między notyfikowanymi jednostkami oceniającymi poprzez pełnienie roli sekretariatu technicznego ich grupy koordynującej.

8. [...]

9. Agencja może gromadzić i analizować statystyki dotyczące marynarzy dostarczane i wykorzystywane zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/993²⁷. Może także na wniosek zarządu gromadzić i analizować statystyki w celu przyczynienia się do poprawy warunków pracy i życia marynarzy na pokładzie, nie powielając prac prowadzonych przez organizacje międzynarodowe.

9a. Agencja może, za uprzednią zgodą zarządu, wspierać Komisję i państwa członkowskie w identyfikowaniu nowych obszarów wiedzy eksperckiej dotyczącej bezpieczeństwa morskiego, w stosownych przypadkach i bez uszczerbku dla kompetencji państw członkowskich w tych obszarach.

²⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/90/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie wyposażenia morskiego i uchylająca dyrektywę Rady 96/98/WE (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 146).

²⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/993 z dnia 8 czerwca 2022 r. w sprawie minimalnego poziomu wyszkolenia marynarzy (Dz.U. L 169 z 27.6.2022, s. 45).

9b. Zadania określone w niniejszym artykule nie naruszają praw i obowiązków państw członkowskich jako państw bandery, państw portu lub państw nadbrzeżnych.

Artykuł 5

Zadania związane z ochroną środowiska

1. Agencja wspiera państwa członkowskie w sposób efektywny pod względem kosztów dodatkowymi środkami reagowania na zanieczyszczenie, w tym środkami, które zostaną opracowane w odniesieniu do zrównoważonych paliw alternatywnych, w razie zanieczyszczenia spowodowanego przez statki, a także w razie zanieczyszczenia morza spowodowanego przez instalacje naftowe i gazowe. Agencja podejmuje takie działania na wniosek poszkodowanego państwa członkowskiego, pod którego kierownictwem prowadzone są działania mające na celu usunięcie zanieczyszczeń. Takie wsparcie pozostaje bez uszczerbku dla odpowiedzialności państw nadbrzeżnych za wprowadzenie właściwych mechanizmów reagowania na zanieczyszczenia oraz jest udzielane z poszanowaniem istniejących zasad współpracy pomiędzy państwami członkowskimi w tej dziedzinie. Środki operacyjne, które Agencja udostępnia państwom członkowskim, uwzględniają i umożliwiają przejście sektora na korzystanie ze zrównoważonych alternatywnych źródeł energii dla statków. W stosownych przypadkach wnioski o podjęcie działań zwalczających zanieczyszczenie przekazuje się za pośrednictwem Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności ustanowionego decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE²⁸.

1a. Agencja przygotowuje i aktualizuje ocenę ryzyka dla wszystkich europejskich basenów morskich, która to ocena służy wyłącznie jako podstawa do zlokalizowania statków w ramach reakcji Agencji na zanieczyszczenie ropą naftową i zanieczyszczenie chemiczne do celów wspierania państw członkowskich w zakresie reagowania na zanieczyszczenie środowiska morskiego.

2. Agencja wspomaga Komisję i państwa członkowskie w wykrywaniu możliwych zanieczyszczeń i ściganiu statków dokonujących nielegalnych zrzutów zgodnie z dyrektywą 2005/35/WE. Agencja w szczególności pomaga we wdrażaniu art. 10, 10a, 10b, 10c i 10d tej dyrektywy.

²⁸ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 924).

a) [...]

b) [...]

c) [...]

d) [...]

3. Agencja zapewnia usługę CleanSeaNet i wszelkie inne narzędzia wspomagające Komisję i państwa członkowskie, na wniosek Komisji lub jednego z państw członkowskich, w monitorowaniu zakresu i wpływu na środowisko zanieczyszczenia morza spowodowanego przez instalacje naftowe i gazowe.

4. Agencja wspomaga Komisję i państwa członkowskie we wdrażaniu dyrektywy (UE) 2019/883 w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów ze statków.

5. [...]

6. Agencja wspomaga Komisję i państwa członkowskie, na wniosek Komisji lub jednego z państw członkowskich, w tym za pośrednictwem narzędzi i usług operacyjnych, we wdrażaniu związanych z żeglugą elementów dyrektywy (UE) 2016/802.

7. [...]

8. Agencja wspomaga Komisję i państwa członkowskie, na wniosek Komisji lub jednego z państw członkowskich, we wdrażaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1257/2013²⁹.

²⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1257/2013 z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie recyklingu statków oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 i dyrektywę 2009/16/WE (Dz.U. L 330 z 10.12.2013, s. 1).

8a. Agencja może, za uprzednią zgodą zarządu, wspierać Komisję i państwa członkowskie w identyfikowaniu nowych obszarów wiedzy eksperckiej dotyczącej ochrony środowiska, w stosownych przypadkach i bez uszczerbku dla kompetencji państw członkowskich w tych obszarach.

9. Agencja co trzy lata przedstawia Komisji sprawozdanie z postępów w ograniczaniu wpływu transportu morskiego na środowisko na szczeblu Unii.

9a. Zadania określone w niniejszym artykule nie naruszają praw i obowiązków państw członkowskich jako państw bandery, państw portu lub państw nadbrzeżnych.

Artykuł 6

Zadania związane z obniżaniem emisyjności

1. [...]

2. Agencja zapewnia pomoc techniczną Komisji i państwom członkowskim, na wniosek Komisji lub jednego z państw członkowskich, w odniesieniu do środków operacyjnych i technicznych oraz działań regulacyjnych mających na celu ograniczenie emisji gazów cieplarnianych ze statków. W związku z tym Agencja może korzystać z wszelkich narzędzi lub usług operacyjnych istotnych dla danego zadania. Agencja w szczególności bada, analizuje i proponuje Komisji, po uprzednich konsultacjach z państwami członkowskimi, odpowiednie wytyczne lub zalecenia w odniesieniu do wdrażania i wykorzystywania zrównoważonych paliw alternatywnych, systemów energetycznych i systemów zasilania dla statków.

3. Agencja wspomaga Komisję i państwa członkowskie we wdrażaniu rozporządzenia (UE) 2023/1805. W szczególności Agencja wspomaga Komisję w opracowaniu i prowadzeniu bazy danych FuelEU i innych odpowiednich narzędzi informatycznych, o których mowa w art. 19 tego rozporządzenia, w opracowaniu narzędzi monitorowania, wskazówek i narzędzi typowania opartych na analizie ryzyka w celu usprawniania działań wdrożeniowych, weryfikacyjnych i egzekucyjnych, o których mowa w art. 18 tego rozporządzenia, oraz w analizie odpowiednich danych i przygotowywaniu sprawozdań zgodnie z art. 30 tego rozporządzenia.
4. Agencja wspomaga Komisję i państwa członkowskie we wdrażaniu rozporządzenia (UE) 2015/757. W szczególności Agencja wspomaga Komisję w opracowywaniu, aktualizowaniu i utrzymywaniu odpowiednich narzędzi informatycznych, baz danych i wytycznych do celów wdrażania tego rozporządzenia i ułatwiania działań w zakresie egzekwowania przepisów, wspomaga Komisję w analizie odpowiednich danych zgłaszanych na podstawie tego rozporządzenia oraz wspiera Komisję w działaniach mających na celu wypełnienie obowiązków wynikających z art. 21 tego rozporządzenia.
5. Agencja wspomaga Komisję i państwa członkowskie we wdrażaniu dyrektywy 2003/87/WE w zakresie mającym zastosowanie do sektora morskiego. W szczególności Agencja wspomaga Komisję w opracowywaniu odpowiednich informatycznych narzędzi wdrożeniowych, narzędzi monitorowania, wytycznych i ukierunkowanych narzędzi opartych na analizie ryzyka w celu usprawniania weryfikacji, wykonywania i wdrażania działań związanych z dyrektywą 2003/87/WE w odniesieniu do sektora morskiego, przy jednoczesnym wykorzystaniu wyników istniejących odpowiednich narzędzi, usług i baz danych.
6. Agencja co trzy lata przedstawia Komisji sprawozdanie z postępów w obniżaniu emisyjności transportu morskiego na szczeblu Unii. Tam, gdzie to możliwe, sprawozdanie zawiera analizę techniczną zidentyfikowanych kwestii, którymi można się zająć na szczeblu Unii.
- 6a. Zadania określone w niniejszym artykule nie naruszają praw i obowiązków państw członkowskich jako państw bandery, państw portu lub państw nadbrzeżnych.

Artykuł 7

Zadania związane z ochroną na morzu i cyberbezpieczeństwem

1. Agencja zapewnia Komisji pomoc techniczną w wykonywaniu zadań w zakresie inspekcji powierzonych Komisji zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 725/2004.
2. Agencja wspomaga Komisję i państwa członkowskie, na wniosek Komisji lub jednego z państw członkowskich, wraz z wszelkimi innymi właściwymi organami Unii, poprzez ułatwianie wymiany najlepszych praktyk i informacji na temat cyberincydentów między państwami członkowskimi.
- 2a. Zadania określone w niniejszym artykule nie naruszają praw i obowiązków państw członkowskich jako państw bandery, państw portu lub państw nadbrzeżnych.

Artykuł 8

Zadania związane z nadzorem morskim i sytuacjami kryzysowymi na morzu

1. Agencja świadczy na rzecz Komisji i państw członkowskich, na wniosek Komisji lub jednego z państw członkowskich, usługi w zakresie nadzoru morskiego i łączności morskiej, oparte na najnowszej technologii, w tym na infrastrukturze kosmicznej i naziemnej oraz czujnikach umieszczonych na wszelkiego rodzaju platformach, przyczyniając się w ten sposób do poprawy morskiej orientacji sytuacyjnej.
2. W obszarze monitorowania ruchu, objętym dyrektywą 2002/59/WE, Agencja promuje w szczególności współpracę między państwami nadbrzeżnymi w odnośnych rejonach żeglugi, jak również opracowuje, prowadzi i obsługuje Europejskie Centrum Danych systemu identyfikacji i śledzenia statków dalekiego zasięgu Unii Europejskiej (LRIT) oraz system wymiany informacji morskich (SafeSeaNet), o którym mowa w art. 6b oraz 22a tej dyrektywy, jak również międzynarodowy LRIT, zgodnie z zobowiązaniem podjętym na forum IMO.

3. Agencja zapewnia Komisji, właściwym organom krajowym i instytucjom unijnym w ramach ich mandatów, na wniosek i bez uszczerbku dla przepisów prawa krajowego i prawa Unii, odpowiednie informacje o pozycji statków i dane z obserwacji Ziemi, by ułatwić tym organom i instytucjom stosowanie środków przeciwko zagrożeniom związanym z piractwem i umyślnymi czynami bezprawnymi, zgodnie z mającym zastosowanie prawem Unii lub na mocy uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym instrumentów prawnych w obszarze transportu morskiego, z zastrzeżeniem mających zastosowanie przepisów o ochronie danych i zgodnie z procedurami administracyjnymi ustanowionymi na mocy dyrektywy 2002/59/WE. Zapewnienie danych LRIT dotyczących statków odbywa się za zgodą danego państwa bandery.

4. Agencja prowadzi dostępne 24 godziny na dobę i siedem dni w tygodniu, na wniosek i bez uszczerbku dla przepisów prawa krajowego i prawa Unii, centrum zapewniające Komisji, właściwym organom krajowym, bez uszczerbku dla ich praw i obowiązków jako państw bandery, państw nadbrzeżnych i państw portu, oraz odpowiednim organom Unii w ramach ich mandatów, morską orientację sytuacyjną i dane analityczne, w stosownych przypadkach, wspierając je w odniesieniu do:

- a) bezpieczeństwa i ochrony na morzu oraz zanieczyszczenia mórz;
- b) sytuacji kryzysowych na morzu;
- c) wdrażania unijnych przepisów morskich, zgodnie z którymi wymagane jest monitorowanie ruchu statków;
- d) środków przeciwko zagrożeniom związanym z umyślnymi czynami bezprawnymi, o których mowa w mających zastosowanie unijnych przepisach morskich;
- da) wdrażania unijnych środków ograniczających przyjętych na podstawie art. 29 TUE lub art. 215 TFUE, wchodzących w zakres kompetencji Agencji.
- e) [...]

Takie informacje przekazywane są z zastrzeżeniem mających zastosowanie przepisów o ochronie danych i zgodnie z wytycznymi, które ma wydać, w stosownych przypadkach, grupa sterująca wysokiego szczebla ustanowiona na mocy dyrektywy 2002/59/WE. Zapewnienie danych LRIT dotyczących statków odbywa się za zgodą danego państwa bandery.

5. W ramach swoich kompetencji Agencja przyczynia się do szybkiego reagowania na sytuacje kryzysowe i łagodzenia ich skutków, pomagając państwom członkowskim i Komisji, na ich wniosek, w realizacji planów awaryjnych oraz ułatwiając wymianę informacji i najlepszych praktyk.

6. Agencja wspomaga Komisję w obsłudze komponentu nadzoru morskiego wchodzącego w skład usługi programu Copernicus w zakresie bezpieczeństwa w ramach zarządczych i finansowych programu Copernicus.

7. [...]

7a. Zadania określone w niniejszym artykule nie naruszają praw i obowiązków państw członkowskich jako państw bandery, państw portu lub państw nadbrzeżnych.

Artykuł 9

Zadania związane z cyfryzacją i uproszczeniem

1. Agencja może, w stosownych przypadkach i za zgodą Komisji i państw członkowskich, gromadzić i zapewniać, w obszarach prawa Unii wchodzących w zakres jej kompetencji, obiektywne, wiarygodne i porównywalne statystyki, informacje oraz dane w celu oceny skuteczności i efektywności kosztowej istniejących środków. Ponadto Agencja może, w stosownych przypadkach i za zgodą Komisji i państw członkowskich, ułatwiać i promować – w tym w drodze certyfikatów elektronicznych – stosowanie rozwiązań wzmacniających uproszczenie i cyfryzację sektora morskiego.

2. Agencja wspomaga Komisję we wdrażaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1239³⁰, wykonując następujące zadania:

- a) opracowywanie, w stosownych przypadkach, wspólnych komponentów i usług informatycznych europejskiego systemu morskich pojedynczych punktów kontaktowych pod kierownictwem Komisji;
- b) utrzymywanie zbioru danych europejskiego systemu morskich pojedynczych punktów kontaktowych, przewodnika dotyczącego wdrażania komunikatów oraz wzorów cyfrowych arkuszy kalkulacyjnych;
- c) udzielanie państwom członkowskim niewiążących wskazówek technicznych dotyczących wdrażania europejskiego systemu morskich pojedynczych punktów kontaktowych;
- d) ułatwianie ponownego wykorzystania i udostępniania danych wymienianych w ramach europejskiego systemu morskich pojedynczych punktów kontaktowych za pośrednictwem SafeSeaNet.

3. Agencja zapewnia pomoc techniczną państwom członkowskim, na ich wniosek i bez uszczerbku dla istniejących rozwiązań technicznych dotyczących ich rejestrów oraz bez uszczerbku dla ich praw i obowiązków jako państw bandery, w zakresie cyfryzacji ich rejestrów i procedur umożliwiających wprowadzanie certyfikatów elektronicznych.

3a. Podczas opracowywania narzędzi informatycznych i innych rozwiązań technicznych Agencja zawsze uwzględnia kwestie cyberbezpieczeństwa.

3b. Zadania określone w niniejszym artykule nie naruszają praw i obowiązków państw członkowskich jako państw bandery, państw portu lub państw nadbrzeżnych.

³⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1239 z dnia 20 czerwca 2019 r. ustanawiające europejski system morskich pojedynczych punktów kontaktowych i uchylające dyrektywę 2010/65/UE (Dz.U. L 198 z 25.7.2019, s. 64).

Artykuł 10

Wizyty w państwach członkowskich oraz inspekcje

1. Aby wspomagać Komisję w wypełnianiu jej obowiązków wynikających z TFUE, w szczególności w ocenie skuteczności wdrażania odpowiedniego prawa Unii, Agencja przeprowadza wizyty w państwach członkowskich zgodnie z wymogami aktów prawnych Unii wymienionych w załączniku I, jeżeli Komisja postanowi zlecić takie zadanie Agencji, zgodnie z metodyką określoną przez zarząd. W takiej metodyce uwzględnia się zintegrowane podejście w ramach każdej wizyty mające na celu weryfikację za każdym razem podczas wizyty więcej niż jednego aktu prawnego związanego z funkcją państwa bandery, państwa portu lub państwa nadbrzeżnego badanego państwa członkowskiego.
2. Agencja w rozsądnym terminie i nie później niż pięć miesięcy przed planowaną wizytą przekazuje odnośnemu państwu członkowskiemu nazwiska upoważnionych urzędników oraz informuje o dacie rozpoczęcia wizyty i oczekiwanym czasie jej trwania. Urzędnicy Agencji delegowani do przeprowadzania takich wizyt przeprowadzają je po przedstawieniu pisemnej decyzji dyrektora wykonawczego Agencji, wyszczególniającej cel i założenia ich misji.
3. Agencja może przeprowadzać inspekcje w imieniu Komisji, zgodnie z wymogami wiążących aktów prawnych Unii w odniesieniu do organizacji uznanych przez Unię, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 391/2009, oraz w odniesieniu do szkoleń i certyfikacji marynarzy w państwach trzecich, zgodnie z dyrektywą (UE) 2022/993.
- 3a. Agencja może również przeprowadzać inspekcje w imieniu Komisji zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1257/2013 w zakładach recyklingu w państwach trzecich, jeżeli Komisja postanowi zlecić takie zadanie Agencji.
4. [...]

5. Na zakończenie każdej wizyty lub inspekcji Agencja sporządza sprawozdanie i przesyła je Komisji i odnośnemu państwu członkowskiemu. Sprawozdanie opracowuje się zgodnie ze wzorem ustanowionym wcześniej przez Komisję.

6. W stosownych przypadkach, a w każdym razie po zakończeniu każdego cyklu wizyt lub inspekcji, Agencja dokonuje analizy sprawozdań z tego cyklu w celu określenia ustaleń o charakterze horyzontalnym oraz ogólnych wniosków dotyczących skuteczności i efektywności kosztowej stosowanych środków. Agencja przedstawia tę analizę Komisji i państwom członkowskim do dalszej dyskusji, aby wyciągnąć wszelkie stosowne wnioski i ułatwić rozpowszechnianie dobrych metod pracy.

6a. Zadania określone w niniejszym artykule nie naruszają praw i obowiązków państw członkowskich jako państw bandery, państw portu lub państw nadbrzeżnych.

ROZDZIAŁ III

INNE ZADANIA AGENCJI DOTYCZĄCE STOSUNKÓW MIĘDZYNARODOWYCH I WSPÓLPRACY EUROPEJSKIEJ STRAŻY PRZYBRZEŻNEJ

Artykuł 11

Stosunki międzynarodowe

1. Agencja zapewnia państwom członkowskim i Komisji, na ich wniosek, pomoc techniczną niezbędną do wniesienia wkładu w odpowiednie prace organów technicznych IMO, Międzynarodowej Organizacji Pracy – w zakresie żeglugi – oraz memorandum paryskiego w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu i odpowiednich organizacji regionalnych w odniesieniu do spraw wchodzących w zakres kompetencji Unii.

[...]

2. Agencja może, na wniosek Komisji, zapewniać pomoc techniczną, w tym organizację odpowiednich działań szkoleniowych, w zakresie odpowiednich aktów prawnych UE, skierowaną do państw ubiegających się o przystąpienie do Unii oraz, w stosownych przypadkach, do krajów partnerskich objętych europejską polityką sąsiedztwa oraz krajów, które przystąpiły do memorandum paryskiego.
3. Agencja może, na wniosek Komisji lub Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych lub obu tych instytucji lub państw członkowskich, zapewniać pomoc w razie zanieczyszczenia spowodowanego przez statki oraz zanieczyszczenia morza spowodowanego przez instalacje naftowe i gazowe, w wyniku którego uszkodzone są państwa trzecie dzielące regionalny basen morski z Unią. Agencja udziela pomocy zgodnie z Unijnym Mechanizmem Ochrony Ludności ustanowionym decyzją nr 1313/2013/UE i zgodnie z warunkami mającymi zastosowanie do państw członkowskich, o których mowa w art. 5 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, stosowanymi analogicznie do państw trzecich. Zadania te są koordynowane z istniejącymi ustaleniami w zakresie współpracy regionalnej w zakresie zanieczyszczenia morza.
4. Bez uszczerbku dla art. 24 Agencja może, na wniosek Komisji, udzielać pomocy technicznej państwom trzecim w kwestiach wchodzących w zakres jej kompetencji.
5. Agencja może, po uzyskaniu zgody Komisji, zawierać porozumienia administracyjne i podejmować współpracę z innymi organami Unii zajmującymi się kwestiami wchodzącymi w zakres kompetencji Agencji. Takie porozumienia i współpracę musi pozytywnie zaopiniować zarząd, który otrzymuje na ich temat okresowe sprawozdania.
6. [...]
- 6a. Zadania określone w niniejszym artykule nie naruszają praw i obowiązków państw członkowskich jako państw bandery, państw portu lub państw nadbrzeżnych.

Artykuł 12

Współpraca europejska w zakresie funkcji straży przybrzeżnej

1. Agencja, we współpracy z Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej, ustanowioną rozporządzeniem (UE) 2019/1896, oraz Europejską Agencją Kontroli Rybołówstwa, ustanowioną rozporządzeniem (UE) 2019/473 – przy czym każda z nich działa w ramach swojego mandatu – wspiera organy krajowe pełniące funkcje straży przybrzeżnej na szczeblu krajowym i na szczeblu Unii oraz, w stosownych przypadkach, na szczeblu międzynarodowym poprzez:
 - a) udostępnianie, łączenie i analizę informacji dostępnych w systemach zgłaszania statków i innych systemach informacyjnych prowadzonych przez te agencje lub im udostępnianych, zgodnie z ich odpowiednimi podstawami prawnymi i z zastrzeżeniem prawa własności danych przysługującego państwom członkowskim;
 - b) świadczenie usług w zakresie nadzoru i łączności opartych na najnowszej technologii, w tym infrastrukturze kosmicznej i naziemnej oraz czujnikach umieszczonych na wszelkiego rodzaju platformach;
 - c) budowanie potencjału poprzez opracowywanie wytycznych i zaleceń oraz ustanawianie najlepszych praktyk, a także organizowanie szkoleń i wymiany personelu;
 - d) wzmacnianie wymiany informacji i współpracy w zakresie funkcji straży przybrzeżnej, w tym poprzez analizowanie wyzwań operacyjnych i zagrożeń pojawiających się na obszarach morskich;
 - e) udostępnianie potencjałów poprzez planowanie i realizację operacji wielofunkcyjnych oraz poprzez udostępnianie aktywów i innych zdolności w zakresie, w jakim działania te są koordynowane przez te agencje i przeprowadzane za zgodą właściwych organów zainteresowanych państw członkowskich.
2. Bez uszczerbku dla uprawnień zarządu Agencji, określonych w art. 15, konkretne formy współpracy w zakresie funkcji straży przybrzeżnej między Agencją, Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz Europejską Agencją Kontroli Rybołówstwa są określane w porozumieniu roboczym zgodnie z ich odnośnymi mandatami oraz przepisami finansowymi mającymi zastosowanie do tych agencji. Takie porozumienie podlega zatwierdzeniu przez zarząd Agencji, zarząd Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa oraz zarząd Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej.

3. Komisja, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, Agencją, Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz Europejską Agencją Kontroli Rybołówstwa, udostępnia praktyczny podręcznik dotyczący współpracy europejskiej w zakresie funkcji straży przybrzeżnej. Podręcznik ten zawiera wskazówki, zalecenia i najlepsze praktyki w zakresie wymiany informacji. Komisja przyjmuje podręcznik w postaci zalecenia.

4. Zadania określone w niniejszym artykule pozostają bez uszczerbku dla zadań Agencji, o których mowa w art. 4–12, oraz nie naruszają praw i obowiązków państw członkowskich, w szczególności jako państw bandery, państw portu lub państw nadbrzeżnych.

Artykuł 13

Komunikacja i rozpowszechnianie informacji

Agencja może z własnej inicjatywy włączać się w działania komunikacyjne w dziedzinach wchodzących w zakres jej mandatu, w celu promowania swojej pracy i rozpowszechniania odpowiednich wskazówek. W szczególności Agencja zapewnia, aby społeczeństwo i każda zainteresowana strona szybko otrzymywały obiektywne, wiarygodne i łatwe do zrozumienia informacje w odniesieniu do działalności Agencji. Działania komunikacyjne stanowią pomoc w wykonywaniu pozostałych zadań, o których mowa w art. 3–12, i są wykonywane zgodnie z właściwymi planami komunikacji i rozpowszechniania informacji, przyjętymi przez zarząd, które to plany zawierają w stosownych przypadkach ustalenia dotyczące konsultacji z państwami członkowskimi przed publikacją informacji. Plany te są regularnie aktualizowane przez zarząd w oparciu o analizę potrzeb.

ROZDZIAŁ IV

ORGANIZACJA AGENCJI

Artykuł 14

Struktura administracyjna i kierownicza

Strukturę administracyjną i kierowniczą Agencji tworzą:

- a) zarząd, który pełni funkcje określone w art. 16;
- b) [...]
- c) dyrektor wykonawczy, który wykonuje obowiązki określone w art. 23.

Artykuł 15

Skład zarządu

1. W skład zarządu wchodzi przedstawiciele państw członkowskich, po jednym z każdego państwa, oraz dwóch przedstawicieli Komisji, i wszystkim przysługuje prawo głosu.

[...]

W skład zarządu wchodzi również czterech specjalistów z najbardziej odpowiednich sektorów, zgodnie z art. 2, powoływanych przez Komisję, którzy nie mają prawa głosu.

Wszyscy członkowie zarządu są powoływani na podstawie odpowiedniego doświadczenia i wiedzy eksperckiej w dziedzinach, o których mowa w art. 2. Zarówno państwa członkowskie, jak i Komisja dbają o zrównoważoną reprezentację kobiet i mężczyzn w zarządzie. Jeden z czterech specjalistów jest przedstawicielem ram stałej współpracy organów prowadzących dochodzenia w sprawie wypadków, zgodnie z art. 10 dyrektywy 2009/18/WE.

3. Każde państwo członkowskie i Komisja powołują swoich członków zarządu, a także zastępcę, który reprezentuje członka pod jego nieobecność.
4. Kadencja trwa cztery lata. Kadencja jest odnawialna.
5. W chwili obejmowania stanowiska każdy członek zarządu i jego zastępca podpisuje pisemne oświadczenie, że nie znajduje się w sytuacji konfliktu interesów. Każdy członek zarządu i jego zastępca uaktualnia swoje oświadczenie w przypadku zmiany okoliczności w odniesieniu do konfliktu interesów. Agencja publikuje oświadczenia i ich aktualizacje na swojej stronie internetowej.

Artykuł 16

Funkcje zarządu

1. Aby zapewnić wykonywanie zadań przez Agencję, zarząd:
 - a) wyznacza ogólne i strategiczne kierunki działań Agencji;
 - b) corocznie przyjmuje, większością dwóch trzecich głosów członków z prawem głosu, po otrzymaniu opinii Komisji oraz zgodnie z art. 17, jednolity dokument programowy Agencji;
 - c) przyjmuje, większością dwóch trzecich głosów członków z prawem głosu, roczny budżet i plan zatrudnienia Agencji oraz pełni inne funkcje związane z budżetem Agencji na podstawie rozdziału VI;
 - d) przyjmuje, większością dwóch trzecich głosów członków z prawem głosu, skonsolidowane roczne sprawozdanie z działalności Agencji i przekazuje je każdego roku do dnia 1 lipca Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji, Trybunałowi Obrachunkowemu i państwom członkowskim. Sprawozdanie podawane jest do wiadomości publicznej;
 - e) przyjmuje przepisy finansowe mające zastosowanie do Agencji zgodnie z art. 25;

- f) wydaje opinię, większością dwóch trzecich głosów członków z prawem głosu, na temat końcowego sprawozdania finansowego Agencji;
- g) określa metodykę przeprowadzania wizyt przewidzianych w art. 10. W przypadku wyrażenia przez Komisję – w terminie piętnastu dni od daty przyjęcia metodyki – sprzeciwu zarząd ponownie bada tę metodykę i przyjmuje ją z ewentualnymi poprawkami w drugim czytaniu albo większością dwóch trzecich głosów, włącznie z przedstawicielami Komisji, albo przy jednogłośnieści przedstawicieli państw członkowskich;
- h) rozpatruje i zatwierdza porozumienia administracyjne, zgodnie z art. 11 ust. 5;
- i) przyjmuje strategię zwalczania nadużyć finansowych, odpowiednią w stosunku do ryzyka takich nadużyć, uwzględniając koszty i korzyści związane ze środkami, które mają być zastosowane;
- j) przyjmuje zasady dotyczące zapobiegania konfliktom interesów i zarządzania nimi w odniesieniu do swoich członków oraz co roku publikuje na swojej stronie internetowej deklarację interesów członków zarządu;
- ja) przyjmuje zasady i procedury dotyczące przejrzystości w odniesieniu do działalności lobbingowej oraz udziału podmiotów trzecich w przygotowywaniu sprawozdań lub innych dokumentów wydawanych przez Agencję, w szczególności dotyczących takich podmiotów trzecich, które to sprawozdania lub dokumenty mają zostać opublikowane na stronie internetowej Agencji;
- k) na podstawie analizy potrzeb przyjmuje i regularnie aktualizuje plany komunikacji i rozpowszechniania informacji, o których mowa w art. 13;
- l) przyjmuje swój regulamin wewnętrzny większością dwóch trzecich głosów członków z prawem głosu;
- m) [...]
- n) [...]

- o) zgodnie z ust. 2 wykonuje – w odniesieniu do personelu Agencji – uprawnienia powierzone organowi powołującemu na mocy regulaminu pracowniczego oraz uprawnienia powierzone organowi uprawnionemu do zawierania umów o pracę na mocy warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej³¹;
- p) przyjmuje przepisy wykonawcze w celu nadania skuteczności regulaminowi pracowniczemu i warunkom zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej zgodnie z art. 110 ust. 2 regulaminu pracowniczego;
- q) powołuje dyrektora wykonawczego, udziela mu wskazówek i monitoruje jego pracę, a w stosownych przypadkach przedłuża jego kadencję lub odwołuje go ze stanowiska większością czterech piątych głosów członków z prawem głosu, zgodnie z art. 22;
- r) ustanawia procedury podejmowania decyzji przez dyrektora wykonawczego;
- s) w stosownych przypadkach powołuje księgowego podlegającego regulaminowi pracowniczemu i warunkom zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej, który musi być całkowicie niezależny w wykonywaniu swoich obowiązków;
- t) zapewnia odpowiednie działania następcze w odniesieniu do ustaleń i zaleceń wynikających ze sprawozdań z wewnętrznych lub zewnętrznych audytów oraz ocen, jak również z dochodzeń przeprowadzanych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) i Prokuraturę Europejską (EPPO);
- u) podejmuje wszystkie decyzje dotyczące ustanowienia wewnętrznej struktury Agencji, większością dwóch trzecich głosów członków z prawem głosu, w tym dotyczące powoływania grup pomocniczych lub roboczych bez uprawnień decyzyjnych i z należyтым uwzględnieniem ich wpływu na budżet, oraz, w razie potrzeby, modyfikacji tej struktury;

³¹ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiające regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot oraz ustanawiające specjalne środki stosowane tymczasowo wobec urzędników Komisji (Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1).

- ua) zatwierdza, większością dwóch trzecich głosów członków z prawem głosu, ustalenia dotyczące uczestnictwa państw trzecich w pracach Agencji, zgodnie z art. 24;
- v) podejmuje, większością dwóch trzecich głosów członków z prawem głosu, decyzje w sprawie usług, za świadczenie których Agencja może pobierać honoraria i opłaty, i przyjmuje ramowy model podziału finansowego honorariów i opłat, o których mowa w art. 26 ust. 3 lit. c).
W przypadku wyrażenia przez Komisję – w czasie piętnastu dni od daty przyjęcia przez zarząd decyzji dotyczącej usług świadczonych odpłatnie lub ramowego modelu – sprzeciwu w sprawie tej decyzji zarząd ponownie bada ją i przyjmuje ją z ewentualnymi poprawkami w drugim czytaniu albo większością czterech piątych głosów, włącznie z przedstawicielami Komisji, albo przy jednogłośnie przedstawicieli państw członkowskich;
- va) podejmuje, większością dwóch trzecich głosów członków z prawem głosu, decyzje w sprawie honorariów i opłat pobieranych przez Agencję oraz warunków ich płatności, o których mowa w art. 33;
- w) przyjmuje strategię zwiększania efektywności i synergii;
- x) [...]
- y) przyjmuje wewnętrzne przepisy Agencji dotyczące bezpieczeństwa, o których mowa w art. 41;
- z) powołuje inspektora ochrony danych Agencji.

2. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 110 ust. 2 regulaminu pracowniczego zarząd przyjmuje – na podstawie art. 2 ust. 1 regulaminu pracowniczego i art. 6 warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej – decyzję przekazującą odpowiednie uprawnienia organu powołującego dyrektorowi wykonawczemu i określającą warunki, zgodnie z którymi możliwe jest zawieszenie przekazania tych uprawnień. Dyrektor wykonawczy jest upoważniony do dalszego przekazywania tych uprawnień.

Jeżeli wymagają tego szczególne okoliczności, zarząd może – w drodze decyzji – zawiesić tymczasowo przekazanie uprawnień organu powołującego dyrektorowi wykonawczemu i uprawnień dalej przez niego przekazanych oraz wykonywać je samodzielnie lub przekazać je jednemu ze swoich członków lub członkowi personelu innemu niż dyrektor wykonawczy.

Artykuł 17

Programowanie roczne i wieloletnie

1. Do dnia 30 listopada każdego roku zarząd przyjmuje jednolity dokument programowy zawierający założenia programowania rocznego i wieloletniego w oparciu o projekt przedstawiony przez dyrektora wykonawczego, biorąc pod uwagę opinię Komisji. Przekazuje go Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji.

W przypadku wyrażenia przez Komisję – w terminie piętnastu dni od daty przyjęcia jednolitego dokumentu programowego – sprzeciwu w sprawie tego dokumentu zarząd ponownie bada ten dokument i przyjmuje go z ewentualnymi poprawkami w ciągu dwóch miesięcy w drugim czytaniu albo większością dwóch trzecich głosów, włącznie z przedstawicielami Komisji, lub przy jednomyślności przedstawicieli państw członkowskich.

2. Jednolity dokument programowy staje się ostateczny po ostatecznym przyjęciu budżetu ogólnego, a w razie konieczności jest odpowiednio dostosowywany.

3. Roczny program prac zawiera szczegółowe cele oraz oczekiwane wyniki, a także wskaźniki skuteczności działania. Zawiera również opis działań, które mają być finansowane, oraz wskazanie zasobów finansowych i ludzkich przeznaczonych na każde działanie zgodnie z zasadami budżetowania zadaniowego i zarządzania kosztami działań. Roczny program prac jest spójny z wieloletnim programem prac, o którym mowa w ust. 7. Jednoznacznie określa on zadania, które dodano, zmieniono lub usunięto w stosunku do poprzedniego roku budżetowego.

4. Zarząd dokonuje zmiany przyjętego rocznego programu prac w przypadku przekazania Agencji nowego zadania. Dodanie takiego nowego zadania uwarunkowane jest przeprowadzeniem analizy skutków, jakie niesie ono ze sobą pod kątem zasobów ludzkich i budżetowych, oraz może wiązać się z decyzją o opóźnieniu realizacji innych zadań.

5. Zarząd analizuje i zatwierdza, w ramach przygotowywania jednolitego dokumentu programowego, wnioski Komisji lub państw członkowskich o pomoc techniczną, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. c), art. 3 ust. 2 lit. b), art. 4 ust. 2, 9 i 9a, art. 5 ust. 6, 8 i 8a, art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 6 i 7, art. 9 ust. 3, art. 10 ust. 3a oraz art. 11 ust. 2 i 4. Zatwierdzenie takich wniosków:

- a) pozostaje bez uszczerbku dla pozostałych zadań Agencji;
- b) pozwala uniknąć powielania podejmowanych działań;
- c) podlega analizie skutków pod kątem zasobów ludzkich i budżetowych; oraz
- d) może wiązać się z decyzją o opóźnieniu realizacji innych zadań.

6. Wszelkie istotne zmiany w rocznym programie prac przyjmuje się w drodze tej samej procedury co pierwotny roczny program prac. Zarząd może przekazać dyrektorowi wykonawczemu uprawnienia do dokonywania w rocznym programie prac zmian innych niż istotne.

7. Wieloletni program prac określa ogólne założenia programowania strategicznego, w tym cele, oczekiwane wyniki i wskaźniki skuteczności działania. Obejmuje on również programowanie w zakresie zasobów, w tym budżetu wieloletniego i personelu.

8. Programowanie w zakresie zasobów jest aktualizowane co roku. Programowanie strategiczne jest aktualizowane w stosownych przypadkach, a w szczególności w celu uwzględnienia wyników oceny, o której mowa w art. 41.

Artykuł 18

Przewodniczący zarządu

1. Zarząd wybiera przewodniczącego i zastępcę przewodniczącego spośród swoich członków z prawem głosu. Przewodniczący i zastępca przewodniczącego wybierani są większością dwóch trzecich głosów członków zarządu z prawem głosu.
2. Zastępca przewodniczącego automatycznie zajmuje miejsce przewodniczącego, jeśli przewodniczący nie może wykonywać swoich obowiązków.
3. Kadencja przewodniczącego i zastępcy przewodniczącego trwa cztery lata. Może zostać jednokrotnie odnowiona. Jeżeli jednak w którymkolwiek momencie swojej kadencji przewodniczący i zastępca przewodniczącego tracą status członków zarządu, ich kadencja kończy się automatycznie w tym samym dniu.

Artykuł 19

Posiedzenia zarządu

1. Posiedzenia zarządu są prowadzone zgodnie z jego regulaminem wewnętrznym oraz są zwoływane przez przewodniczącego zarządu.
2. Dyrektor wykonawczy Agencji bierze udział w obradach oprócz sytuacji, kiedy jego udział mógłby doprowadzić do konfliktu interesów, zgodnie z decyzją przewodniczącego, lub kiedy zarząd ma podjąć decyzję zgodnie z art. 35.
3. Zarząd odbywa posiedzenie zwyczajne dwa razy do roku. Dodatkowo zbiera się z inicjatywy przewodniczącego lub na wniosek Komisji lub jednej trzeciej państw członkowskich.
4. W przypadku zaistnienia kwestii poufności lub konfliktu interesów zarząd może podjąć decyzję o przeanalizowaniu określonych punktów porządku obrad bez obecności odnośnych członków. Nie narusza to prawa państw członkowskich i Komisji do bycia reprezentowanym przez zastępcę lub jakąkolwiek inną osobę. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego przepisu zostają określone w regulaminie wewnętrznym zarządu.

5. Zarząd może zaprosić na posiedzenie w charakterze obserwatora każdą osobę, której opinia dotycząca konkretnego punktu porządku obrad jest pożądana.
6. Z zastrzeżeniem przepisów regulaminu wewnętrznego członkowie zarządu mogą korzystać z pomocy doradców lub ekspertów.
7. Obsługę sekretariatu zarządu zapewnia Agencja.

Artykuł 20

Zasady głosowania zarządu

1. Jeżeli niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, zarząd podejmuje decyzje bezwzględną większością głosów członków z prawem głosu.
2. [...]
3. Każdy członek ma jeden głos. Dyrektor wykonawczy Agencji nie bierze udziału w głosowaniu.
4. W przypadku nieobecności członka do wykonywania jego prawa głosu uprawniony jest jego zastępca.
5. Regulamin wewnętrzny ustanawia bardziej szczegółowe ustalenia dotyczące głosowania, w tym warunki działania jednego członka w imieniu innego członka.

Artykuł 21

[...]

1. [...]

2. [...]

a) [...]

b) [...]

c) [...]

3. [...]

4. [...]

5. [...]

6. [...]

7. [...]

ROZDZIAŁ V

DYREKTOR WYKONAWCZY

Artykuł 22

Powołanie, przedłużenie kadencji i odwołanie ze stanowiska

1. Zarząd powołuje dyrektora wykonawczego w oparciu o kompetencje merytoryczne i umiejętności spośród kandydatów z listy zaproponowanej przez Komisję po przeprowadzeniu otwartej i przejrzystej procedury naboru, w trakcie której zapewniono poszanowanie zasady równowagi płci i równowagi geograficznej.
2. Do celów zawarcia umowy z dyrektorem wykonawczym Agencję reprezentuje przewodniczący zarządu.
3. Kadencja dyrektora wykonawczego trwa pięć lat. W odpowiednim czasie przed upływem tego okresu Komisja przeprowadza ocenę, w której uwzględnia się ewaluację pracy dyrektora wykonawczego oraz przyszłe zadania i wyzwania stojące przed Agencją, i przedkłada tę ocenę zarządowi.
4. Zarząd, uwzględniając ocenę, o której mowa w ust. 3, może przedłużyć kadencję dyrektora wykonawczego jednokrotnie na okres nie dłuższy niż pięć lat.
5. Dyrektor wykonawczy, którego kadencję przedłużono, nie może brać udziału w kolejnej procedurze naboru na to samo stanowisko.
6. Dyrektor wykonawczy może zostać odwołany ze stanowiska wyłącznie decyzją zarządu działającego na wniosek, który może przedłożyć Komisja lub co najmniej jedna trzecia członków zarządu z prawem głosu.
7. Dyrektor wykonawczy zostaje zaangażowany jako pracownik Agencji zatrudniony na czas określony zgodnie z art. 2 lit. a) warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej.

Artykuł 23

Zadania i zakres obowiązków dyrektora wykonawczego

1. Dyrektor wykonawczy zarządza Agencją zgodnie z decyzjami zarządu i odpowiada przed zarządem.
2. Bez uszczerbku dla uprawnień Komisji i zarządu dyrektor wykonawczy jest niezależny podczas wykonywania swoich obowiązków i nie zwraca się o instrukcje ani ich nie przyjmuje od żadnego rządu ani jakiegokolwiek innego podmiotu.
3. Dyrektor wykonawczy na wezwanie Parlamentu Europejskiego informuje go o wykonywaniu swoich obowiązków. Rada może wezwać dyrektora wykonawczego do poinformowania jej o wykonywaniu powierzonych mu obowiązków.
4. Dyrektor wykonawczy jest przedstawicielem prawnym Agencji.
5. Dyrektor wykonawczy odpowiada za realizację zadań powierzonych Agencji na mocy niniejszego rozporządzenia. Dyrektor wykonawczy w szczególności:
 - a) zapewnia zrównoważone i skuteczne bieżące kierowanie Agencją;
 - b) organizuje, prowadzi i nadzoruje działalność i personel Agencji w granicach decyzji podejmowanych przez zarząd;
 - c) przygotowuje i wykonuje decyzje przyjęte przez zarząd;
 - d) przygotowuje projekty przepisów finansowych mających zastosowanie do Agencji i przedkłada je do przyjęcia przez zarząd;
 - e) opracowuje preliminarz dochodów i wydatków Agencji zgodnie z art. 27 i wykonuje budżet zgodnie z art. 28;
 - f) przygotowuje projekt jednolitego dokumentu programowego i przedkłada go do przyjęcia przez zarząd po konsultacji z Komisją co najmniej cztery tygodnie przed odpowiednim posiedzeniem zarządu;

- g) wdraża jednolity dokument programowy, dokonuje oceny postępów w stosunku do odpowiednich wskaźników i składa sprawozdania z jego wdrażania zarządowi;
- h) przygotowuje skonsolidowane roczne sprawozdanie z działalności Agencji oraz przedstawia je do oceny i przyjęcia przez zarząd;
- i) odpowiada na wszelkie wnioski o pomoc zgodnie z art. 17 ust. 5;
- j) podejmuje decyzje o przeprowadzaniu wizyt i inspekcji przewidzianych w art. 10, po konsultacji z Komisją i zgodnie z metodyką przeprowadzania wizyt określoną przez zarząd zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. g);
- k) podejmuje decyzje o zawieraniu porozumień administracyjnych z innymi organami Unii działającymi w tych samych obszarach co Agencja, pod warunkiem że projekt porozumienia został przedstawiony do konsultacji najpierw Komisji i zarządowi zgodnie z art. 11 ust. 5 oraz że zarząd nie zgłosi sprzeciwu w ciągu czterech tygodni;
- l) podejmuje wszelkie niezbędne kroki, w tym przyjęcie wewnętrznych instrukcji administracyjnych oraz publikację komunikatów, w celu zapewnienia funkcjonowania Agencji zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia;
- m) organizuje skuteczny system monitorowania, aby umożliwić porównywanie osiągnięć Agencji z jej celami i zadaniami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. W tym celu opracowuje, w porozumieniu z Komisją i zarządem, odpowiednio dostosowane wskaźniki skuteczności działania pozwalające na faktyczną ocenę osiągniętych rezultatów. Zapewnia regularne dostosowywanie struktury organizacyjnej Agencji do zmieniających się potrzeb w ramach dostępnych zasobów finansowych i ludzkich. W tym względzie dyrektor wykonawczy ustanawia procedury przeprowadzania regularnych ocen, spełniające uznane normy zawodowe;
- n) ustanawia skuteczny i wydajny system kontroli wewnętrznej i zapewnia jego funkcjonowanie oraz zgłasza zarządowi wszelkie istotne zmiany w tym systemie;

- o) zapewnia przeprowadzanie ocen ryzyka i zarządzanie ryzykiem na potrzeby Agencji;
- p) przygotowuje plan działań następczych w następstwie wniosków ze sprawozdań z audytu wewnętrznego lub zewnętrznego oraz ocen, a także z dochodzeń przeprowadzonych przez OLAF i EPPO, o których mowa w art. 38, oraz składa dwa razy w roku Komisji, a regularnie – zarządowi, sprawozdania z postępów;
- q) zapewnia ochronę interesów finansowych Unii poprzez stosowanie środków zapobiegających nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkiej innej nielegalnej działalności, bez uszczerbku dla kompetencji OLAF-u i EPPO w zakresie prowadzenia dochodzeń, poprzez skuteczne kontrole oraz – w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości – odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych, a także w razie potrzeby stosowanie skutecznych, proporcjonalnych i odstrasżających kar administracyjnych, w tym kar pieniężnych;
- r) przygotowuje strategię zwalczania nadużyć finansowych, strategię zwiększenia wydajności i synergii, strategię współpracy z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi albo strategię współpracy z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi oraz strategię zarządzania organizacyjnego i systemów kontroli wewnętrznej na potrzeby Agencji i przedstawia ją zarządowi do zatwierdzenia;
- s) promuje różnorodność i zapewnia równowagę płci w zakresie rekrutacji personelu Agencji;
- t) rekrutuje personel przy uwzględnieniu możliwie największego zasięgu geograficznego;
- u) opracowuje i wdraża politykę komunikacyjną Agencji;
- v) wykonuje wszelkie inne zadania powierzone lub przekazane mu przez zarząd lub wymagane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 24

Uczestnictwo państw trzecich

1. Agencja pozostaje otwarta na uczestnictwo państw trzecich, które zawarły porozumienia z Unią i tym samym przyjęły i stosują prawo Unii w zakresie bezpieczeństwa morskiego, ochrony na morzu, zapobiegania zanieczyszczeniu powodowanemu przez statki oraz reagowania na zanieczyszczenia powodowane przez statki.
2. Zgodnie z odpowiednimi przepisami takich porozumień Agencja, po uzyskaniu opinii Komisji i upoważnienia od zarządu, zawiera uzgodnienia określające rodzaj i zakres szczegółowych zasad uczestnictwa tych państw w pracach Agencji, w tym przepisy dotyczące wkładów finansowych i personelu.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY FINANSOWE

Artykuł 25

Przepisy finansowe

Przepisy finansowe mające zastosowanie do Agencji przyjmuje zarząd po konsultacji z Komisją. Przepisy finansowe nie odbiegają od rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/715, chyba że takie odstępstwo jest niezbędne ze względu na szczególne wymogi działalności Agencji i uzyskano wcześniejszą zgodę Komisji.

Artykuł 26

Budżet

1. Preliminarz wszystkich dochodów i wydatków Agencji jest przygotowywany w każdym roku budżetowym odpowiadającym rokowi kalendarzowemu i jest wykazywany w budżecie Agencji.
2. Dochody i wydatki wykazane w budżecie Agencji muszą się równoważyć.
3. Bez uszczerbku dla innych zasobów dochody Agencji obejmują:
 - a) wkład Unii wpisany do budżetu ogólnego Unii Europejskiej i dotacje od organów Unii;
 - b) ewentualne wkłady państwa trzeciego, które uczestniczy w pracach Agencji zgodnie z art. 24;
 - c) wszelkie honoraria i opłaty za udostępnianie infrastruktury, przygotowywanie publikacji, prowadzenie szkoleń lub wszelkie inne usługi wchodzące w zakres niniejszego rozporządzenia, świadczone przez Agencję zgodnie z decyzją zarządu przyjętą na podstawie art. 33;
 - d) wszelkie dobrowolne wkłady finansowe państw członkowskich, państw trzecich lub innych podmiotów, o ile wkłady takie są przejrzyste, jasno oznaczone w budżecie i nie zagrażają niezależności i bezstronności Agencji.
4. Wydatki Agencji obejmują wynagrodzenia personelu, koszty administracyjne, koszty infrastruktury oraz koszty operacyjne.

Artykuł 27

Ustanawianie budżetu

1. Co roku dyrektor wykonawczy sporządza projekt preliminarza dochodów i wydatków Agencji na kolejny rok budżetowy, obejmujący również plan zatrudnienia, i przesyła go zarządowi.
2. Na podstawie tego projektu zarząd przyjmuje wstępny projekt preliminarza dochodów i wydatków Agencji na następny rok budżetowy.
3. Wstępny projekt preliminarza dochodów i wydatków Agencji przesyłany jest Komisji do dnia 31 stycznia każdego roku. Zarząd przesyła Komisji ostateczny projekt preliminarza do dnia 31 marca tego samego roku.
4. Preliminarz przesyłany jest przez Komisję władzy budżetowej wraz z projektem budżetu ogólnego Unii Europejskiej.
5. Na podstawie preliminarza Komisja wpisuje do projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej szacowane kwoty, jakie uważa za konieczne w odniesieniu do planu zatrudnienia, oraz kwotę dotacji, która obciąży budżet ogólny przedkładany władzy budżetowej zgodnie z art. 313 i 314 TFUE.
6. Władza budżetowa zatwierdza środki przewidziane na wkład dla Agencji.
7. Władza budżetowa przyjmuje plan zatrudnienia dla Agencji.
8. Budżet Agencji jest przyjmowany przez zarząd. Budżet staje się ostateczny po ostatecznym przyjęciu budżetu ogólnego Unii Europejskiej. W stosownych przypadkach budżet jest odpowiednio dostosowywany.

9. W przypadku projektów budowlanych, które mogą mieć znaczący wpływ na budżet Agencji, zastosowanie mają przepisy rozporządzenia delegowanego (UE) nr 715/2019.

Artykuł 28

Wykonanie budżetu

1. Dyrektor wykonawczy wykonuje budżet Agencji.
2. Co roku dyrektor wykonawczy przesyła władzy budżetowej wszelkie informacje istotne z punktu widzenia ustaleń procedur oceny.

Artykuł 29

Przedstawienie sprawozdania finansowego i absolutorium

1. Do dnia 1 marca następnego roku budżetowego księgowy Agencji przesyła wstępne sprawozdanie finansowe księgowemu Komisji oraz Trybunałowi Obrachunkowemu.
2. Do dnia 31 marca następnego roku budżetowego Agencja przesyła sprawozdanie z zarządzania budżetem i finansami Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Trybunałowi Obrachunkowemu.
3. Do dnia 31 marca następnego roku budżetowego księgowy Komisji przesyła Trybunałowi Obrachunkowemu wstępne sprawozdanie finansowe Agencji skonsolidowane ze sprawozdaniem finansowym Komisji.
4. Po otrzymaniu uwag Trybunału Obrachunkowego dotyczących wstępnego sprawozdania finansowego Agencji, zgodnie z art. 246 rozporządzenia finansowego, dyrektor wykonawczy sporządza na własną odpowiedzialność końcowe sprawozdanie finansowe Agencji i przedkłada je zarządowi w celu uzyskania jego opinii.
5. Zarząd wydaje opinię na temat końcowego sprawozdania finansowego Agencji.
6. Do dnia 1 lipca następnego roku budżetowego księgowy przesyła końcowe sprawozdanie finansowe wraz z opinią zarządu Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu.

7. Końcowe sprawozdanie finansowe publikuje się w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej do dnia 15 listopada następnego roku budżetowego.
8. Do dnia 30 września dyrektor wykonawczy przesyła Trybunałowi Obrachunkowemu odpowiedź na jego uwagi. Dyrektor wykonawczy przesyła tę odpowiedź również zarządowi.
9. Dyrektor wykonawczy przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, na jego wniosek, wszelkie informacje niezbędne do sprawnego zastosowania procedury udzielania absolutorium za dany rok budżetowy, zgodnie z art. 261 ust. 3 rozporządzenia finansowego.
10. Na zalecenie Rady, stanowiącej większością kwalifikowaną, do dnia 15 maja roku N + 2 Parlament Europejski udziela dyrektorowi wykonawczemu absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy N.

ROZDZIAŁ VII

PERSONEL

Artykuł 30

Przepisy ogólne

Do personelu Agencji mają zastosowanie Regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej i warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej oraz przepisy przyjęte w drodze porozumienia między instytucjami Unii w celu nadania skuteczności temu regulaminowi pracowniczemu i warunkom zatrudnienia innych pracowników.

Artykuł 31

Oddelegowani eksperci krajowi i inni członkowie personelu

1. Agencja może korzystać z pomocy oddelegowanych ekspertów krajowych lub innych członków personelu niezatrudnionych przez Agencję.
2. Zarząd przyjmuje decyzję określającą zasady oddelegowania ekspertów krajowych do Agencji.

ROZDZIAŁ VIII

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 32

Status prawny i siedziba

1. Agencja jest organem Unii i ma osobowość prawną.

2. W każdym państwie członkowskim Agencja ma zdolność prawną i zdolność do czynności prawnych o najszerszym zakresie przyznanym przez prawo krajowe osobom prawnym. Agencja może w szczególności nabywać oraz zbywać ruchomości i nieruchomości oraz być stroną w postępowaniach sądowych.

3. Agencję reprezentuje dyrektor wykonawczy.

4. Siedziba Agencji znajduje się w Lizbonie w Republice Portugalskiej.

5. [...]

Artykuł 33

Honoraria i opłaty pobierane przez Agencję

1. Zgodnie z zasadami przewidzianymi w ust. 2, 3 i 4 zarząd przyjmuje decyzję określającą:

a) honoraria i opłaty pobierane przez Agencję, zgodnie z art. 26 ust. 3 lit. c); oraz

b) warunki płatności.

[...]

2. Honoraria i opłaty pobiera się za usługi świadczone przez Agencję, o których mowa w art. 26 ust. 3 lit. c), w szczególności na rzecz państw trzecich i sektora, za wykonywanie zadań wchodzących w zakres kompetencji Agencji. Usługi te pozostają bez uszczerbku dla zadań Agencji i priorytetów ustalonych przez zarząd.

Agencja nie pobiera honorariów ani opłat od państw członkowskich za świadczone im usługi.

3. Wszelkie honoraria i opłaty są wyrażane i pobierane w euro. Honoraria i opłaty są ustalane w sposób przejrzysty, uczciwy i jednolity. Uwzględnia się szczególne potrzeby małych i średnich przedsiębiorstw, w tym możliwość rozbicia płatności na kilka rat i etapów. Podział honorariów jest jasno odzwierciedlony w sprawozdaniu finansowym. Wyznacza się rozsądny termin płatności honorariów i opłat.

4. Kwotę honorariów i opłat ustala się na takim poziomie, by zapewnić, aby związany z nimi dochód był wystarczający do pokrycia pełnego kosztu świadczonych usług. W kosztach tych uwzględnia się w szczególności wszelkie wydatki Agencji związane z personelem zaangażowanym w czynności, o których mowa w ust. 2, w tym proporcjonalne składki wnoszone przez pracodawcę na rzecz programu emerytalnego. Jeżeli w wyniku świadczenia usług, z tytułu których pobierane są honoraria i opłaty, regularnie generowane jest dodatnie lub ujemne saldo środków, wysokość tych honorariów i opłat zostaje poddana weryfikacji. Te honoraria i opłaty stanowią dochody Agencji przeznaczone na określony cel.

Artykuł 34

[...]

1. [...]

2. [...]

Artykuł 35

Przywileje i immunitety

Do Agencji i jej personelu stosuje się Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej.

Artykuł 36

System językowy

1. Do Agencji mają zastosowanie przepisy rozporządzenia Rady nr 1³².
2. Usługi tłumaczeniowe niezbędne do funkcjonowania Agencji świadczy Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej.

Artykuł 37

Przejrzystość

1. Do dokumentów będących w posiadaniu Agencji ma zastosowanie rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady³³.
2. W terminie sześciu miesięcy od daty pierwszego posiedzenia zarząd przyjmuje szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.
3. Decyzje podjęte przez Agencję na mocy art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 mogą być przedmiotem skargi do Rzecznika Praw Obywatelskich lub może zostać przeciwko nim wniesiona skarga do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej na warunkach określonych, odpowiednio, w art. 228 i 263 TFUE.
4. Przetwarzanie danych osobowych przez Agencję podlega rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725³⁴.

³² Dz.U. 17 z 6.10.1958, s. 385/58. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 z dnia 20 listopada 2006 r. dostosowującym niektóre rozporządzenia i decyzje w związku z przystąpieniem Bułgarii i Rumunii.

³³ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

³⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

Artykuł 38

Zwalczanie nadużyć finansowych

1. Aby ułatwić zwalczanie nadużyć finansowych, korupcji i innych nielegalnych działań zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 883/2013, Agencja przyjmuje odpowiednie przepisy mające zastosowanie do wszystkich pracowników Agencji.
2. Europejski Trybunał Obrachunkowy jest uprawniony do przeprowadzania kontroli, na podstawie dokumentów i na miejscu, obejmujących wszystkich beneficjentów dotacji, wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymują od Agencji unijne środki finansowe.
3. Zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 883/2013 OLAF może prowadzić dochodzenia, w tym kontrole na miejscu i inspekcje, w celu ustalenia, czy doszło do nadużyć finansowych, korupcji lub jakichkolwiek innych nielegalnych działań naruszających interesy finansowe Unii w związku z dotacją lub zamówieniem finansowanymi przez Agencję.
4. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 1, 2 i 3 zawierane przez Agencję umowy o współpracy z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, składane przez nią zamówienia, zawierane przez nią umowy o udzielenie dotacji oraz decyzje o udzieleniu przez nią dotacji zawierają postanowienia wyraźnie upoważniające Europejski Trybunał Obrachunkowy, OLAF i EPPO do prowadzenia takich kontroli i dochodzeń zgodnie z ich odpowiednimi kompetencjami.

Artykuł 39

Przepisy bezpieczeństwa dotyczące ochrony informacji niejawnych oraz szczególnie chronionych informacji jawnych

Agencja przyjmuje własne przepisy bezpieczeństwa równoważne z przepisami bezpieczeństwa Komisji dotyczącymi ochrony informacji niejawnych UE (EUCI) oraz szczególnie chronionych informacji jawnych, zgodnie z decyzjami Komisji (UE, Euratom) 2015/443³⁵ i 2015/444³⁶. Przepisy Agencji w zakresie bezpieczeństwa obejmują między innymi przepisy dotyczące wymiany, przetwarzania i przechowywania takich informacji.

³⁵ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/443 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie bezpieczeństwa w Komisji (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 41).

³⁶ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/444 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 53).

Artykuł 40

Odpowiedzialność

1. Umowną odpowiedzialność Agencji określa prawo właściwe dla danej umowy.
2. Do rozstrzygania sporów na podstawie klauzul arbitrażowych zamieszczonych w umowach zawartych przez Agencję właściwy jest Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
3. W przypadku odpowiedzialności pozaumownej Agencja naprawia szkodę wyrządzoną przez jej jednostki lub jej personel przy wykonywaniu ich obowiązków zgodnie z zasadami ogólnymi wspólnymi dla przepisów prawa państw członkowskich.
4. Do orzekania w sporach dotyczących odszkodowania za szkody, o których mowa w ust. 3, właściwy jest Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
5. Odpowiedzialność osobistą personelu wobec Agencji regulują przepisy określone w regulaminie pracowniczym lub warunkach zatrudnienia mające do niego zastosowanie.

Artykuł 41

Ocena i przegląd

1. Nie później niż pięć lat po dniu [data wejścia w życie], a następnie co pięć lat zarząd zleca przeprowadzenie niezależnej oceny zewnętrznej w celu zbadania w szczególności wpływu, skuteczności i efektywności Agencji oraz jej metod pracy. W ramach tej oceny uwzględnia się w szczególności ewentualną potrzebę zmodyfikowania mandatu Agencji i skutki finansowe takich modyfikacji.
2. Zarząd otrzymuje ocenę i wydaje wnioski na temat sprawozdania. Zarówno ustalenia z oceny, jak i wnioski, są przekazywane przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Ustalenia z oceny podaje się do wiadomości publicznej.
3. W ramach co drugiej oceny dokonuje się także oceny wyników osiągniętych przez Agencję z uwzględnieniem jej celów, mandatu i zadań. Jeśli Komisja uzna, że dalsze działanie Agencji w odniesieniu do powierzonych jej celów, mandatu i zadań nie jest już uzasadnione, może zaproponować stosowną zmianę lub uchylenie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 42

Dochodzenia administracyjne prowadzone przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich

Działania Agencji podlegają dochodzeniom prowadzonym przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich zgodnie z art. 228 TFUE.

Artykuł 43

Przepisy przejściowe

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 15 niniejszego rozporządzenia członkowie rady administracyjnej powołani na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1406/2002 przed dniem [data wejścia w życie]

pozostają na swoim stanowisku jako członkowie zarządu do czasu wygaśnięcia ich kadencji, bez uszczerbku dla praw każdego z państw członkowskich do powołania nowego przedstawiciela.

2. Dyrektor wykonawczy Agencji mianowany na podstawie art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1406/2002 pozostaje na powierzonym mu stanowisku dyrektora wykonawczego, pełniąc zadania i obowiązki przewidziane w art. 23 niniejszego rozporządzenia.

3. [...]

4. Wejście w życie niniejszego rozporządzenia pozostaje bez uszczerbku dla wszystkich umów o pracę obowiązujących w dniu [data wejścia w życie].

Artykuł 44

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 1406/2002 traci moc.

Artykuł 45

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodniczący/Przewodnicząca

W imieniu Rady

Przewodniczący/Przewodnicząca

WYKAZ AKTÓW PRAWNYCH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 10 UST. 1

Dyrektywa Rady 97/70/WE z dnia 11 grudnia 1997 r. ustanawiająca zharmonizowany system bezpieczeństwa dla statków rybackich o długości 24 metrów i większej

Dyrektywa Rady 98/41/WE z dnia 18 czerwca 1998 r. w sprawie rejestracji osób podróżujących na pokładzie statków pasażerskich płynących do portów Państw Członkowskich Wspólnoty lub z portów Państw Członkowskich Wspólnoty

Dyrektywa 2001/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2001 r. ustanawiająca zharmonizowane wymagania i procedury dotyczące bezpieczeństwa załadunku i wyładunku na masowcach

Dyrektywa 2002/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiająca wspólnotowy system monitorowania i informacji o ruchu statków i uchylająca dyrektywę Rady 93/75/EWG

Dyrektywa 2003/25/WE z dnia 14 kwietnia 2003 r. w sprawie szczególnych wymogów stateczności dotyczących statków pasażerskich typu ro-ro

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/15/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach oraz odpowiednich działań administracji morskich

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/16/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/18/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. ustanawiająca podstawowe zasady regulujące dochodzenia w sprawach wypadków w sektorze transportu morskiego i zmieniająca dyrektywę Rady 1999/35/WE oraz dyrektywę 2002/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/45/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie reguł i norm bezpieczeństwa statków pasażerskich

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1257/2013 z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie recyklingu statków oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 i dyrektywę 2009/16/WE

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/90/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie wyposażenia morskiego i uchylająca dyrektywę Rady 96/98/WE

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/802 z dnia 11 maja 2016 r. odnosząca się do redukcji zawartości siarki w niektórych paliwach ciekłych

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2110 z dnia 15 listopada 2017 r. w sprawie systemu inspekcji na potrzeby bezpiecznej eksploatacji statków pasażerskich typu ro-ro i szybkich jednostek pasażerskich uprawiających żeglugę na linii regularnej oraz zmieniająca dyrektywę 2009/16/WE i uchylająca dyrektywę Rady 1999/35/WE
